

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 227 / II Legislatura / Vuitè període

Barcelona, 6 de novembre de 1987

SUMARI

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

— Llei de Creació de l'Entitat Autònoma Institució de les Lletres Catalanes, aprovada pel Ple del Parlament el dia 28 d'octubre de 1987.

11753

1.10. Resolucions

— Resolució 141/II del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeixen els Diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei per la qual es regula la Participació de les Comunitats Autònomes en la Gestió del Sector Públic Econòmic de l'Estat, adoptada pel Ple del Parlament el dia 28 d'octubre de 1987.

11756

1.20. Interpellacions

— Interpellació al Consell Executiu sobre l'abastament d'aigua potable als municipis, anunciada pel Diputat I. Sr. Pere Ayguadé, del G. Socialista (Reg. 12245; BOPC, 218, 11206). Substanciació.

11756

— Interpellació al Consell Executiu sobre la presentació d'un projecte de llei de regulació de les tècniques de fecundació artificial, anunciada pel Diputat I. Sr. Albert Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (Reg. 12293; BOPC, 219, 11250). Substanciació.

11756

— Interpellació al Consell Executiu sobre el respecte al contingut de les resolucions adoptades pel Parlament, anunciada pel Diputat I. Sr. Víctor Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (Reg. 12294; BOPC, 219, 11250). Substanciació.

11756

— Interpellació al Consell Executiu sobre la semblança entre els uniformes emprats per companyies privades de seguretat i els dels Mossos d'Esquadra, anunciada pel Diputat I. Sr. Joan Esteve i Oriol, del G. p. Popular (Reg. 12316;

BOPC, 219, 11251). Substanciació.

11757

— Interpellació al Consell Executiu sobre el Consell Assessor i Coordinador de Protecció de Menors, anunciada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys i pels Diputats I. Srs. Francesc Casares i Xavier Soto, del G. Socialista (Reg. 12360; BOPC, 219, 11252). Substanciació.

11757

— Interpellació al Consell Executiu sobre el desconcert i la desinformació que es van produir la nit del 14 d'octubre de 1987, anunciada pels Diputats I. Srs. Josep M. Sala, Santiago Riera i Olivé i Carlos Cigarrán, del G. Socialista (Reg. 12630; BOPC, 224, 11524). Substanciació.

11757

— Interpellació al Consell Executiu sobre la resposta a les situacions d'emergència que afecten tot el territori català, anunciada pel Diputat I. Sr. Maties Vives, del G. p. del PSUC (Reg. 12655; BOPC, 224, 11525). Substanciació.

11757

— Interpellació al Consell Executiu sobre les causes de l'avaría de l'estació transformadora de FECSA a Sentmenat, anunciada pel Diputat I. Sr. Jorge Fernández Díaz, del G. p. Popular (Reg. 12662; BOPC, 224, 11525). Substanciació.

11757

1.25. Preguntes

1.25.05. Preguntes orals en el Ple

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la reestructuració dels serveis veterinaris, anunciada pel Diputat I. Sr. Josep M. Santacreu, del G. p. Popular (Reg. 11782; BOPC, 210, 10836). Substanciació.

11757

— Pregunta al Consell Executiu sobre la mort de tres treballadors al col·lector de la Font Santa d'Esplugues, el 30 de juliol de 1987, anunciada pel Diputat I. Sr. Cipriano García Sánchez, del G. p. del PSUC (Reg. 12152; BOPC, 216, 11139). Substanciació.

11757

— Pregunta al Consell Executiu sobre una intoxicació a la Residència del Temps Lliure de Lés, anunciada pel Diputat I. Sr. Cipriano García Sánchez, del G. p. del PSUC (Reg.

12155; BOPC, 216, 11140). Substanciació.

— Pregunta al Consell Executiu sobre la segregació de Salou, anunciada pel Diputat I. Sr. Josep Curto, del G. p. Popular (Reg. 12175; BOPC, 216, 11140). Substanciació.

— Pregunta al Consell Executiu sobre un simulacre de funcionament del PENTA a la zona de la Central Nuclear Vandellòs II, anunciada pel Diputat I. Sr. Maties Vives, del G. p. del PSUC (Reg. 12183; BOPC, 216, 11140). Substanciació.

— Pregunta al Consell Executiu sobre la instal·lació al Baix Llobregat de la quarta universitat de Catalunya, anunciada per la Diputada I. Sra. Àfrica Lorente, del G. Socialista (Reg. 12349; BOPC, 219, 11252). Substanciació.

— Pregunta al Consell Executiu sobre la situació del grup d'empreses La Farga Casanova, anunciada pel Diputat I. Sr. Cipriano García Sánchez, del G. p. del PSUC (Reg. 12368; BOPC, 221, 11348). Substanciació.

— Pregunta al Consell Executiu sobre els accionistes de Luditec, SA, concessionària dels jocs de loteria de la Generalitat, anunciada pel Diputat I. Sr. Josep M. Sala, del G. Socialista (Reg. 12436; BOPC, 221, 11348). Substanciació.

— Pregunta al Consell Executiu sobre les millores salarials del personal estatutari de l'ICS, anunciada per la Diputada I. Sra. Pilar Ferran, del G. Socialista (Reg. 12584; BOPC, 224, 11492). Substanciació.

— Pregunta al Consell Executiu sobre l'exercici dels drets sindicals dels informadors tècnics sanitaris, anunciada pels Diputats I. Srs. Francesc Casares, Justo Domínguez, Xavier Guitart i Domènech, Santiago Riera i Olivé i Florencio Gil, del G. Socialista (Reg. 12642; BOPC, 226, 11731). Substanciació.

1.30. Altres tramitacions

1.30.05. Procediments davant el Tribunal Constitucional

— Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei 16/1987, del 30 de juliol, d'Ordenació dels Transports Terrestres. Compareixença del Parlament. Alegacions que formula el Parlament.

— Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei Orgànica 5/1987, del 30 de juliol, de Delegació de Facultats de l'Estat a les Comunitats Autònomes en relació amb els Transports per Carretera i Cable. Compareixença del Parlament. Alegacions que formula el Parlament.

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.10. Projectes i propostes de resolució

2.10.40. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

— Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar a

la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei sobre les Competències de Qualificació i Registre de les Societats Anònimes Laborals de Catalunya (Reg. 11460). Retirada de la Proposta.

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Compliment de la Llei del Joc de Catalunya (Reg. 12608). Rebuig de la Moció.

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei

— Projecte de Llei d'Incompatibilitats del Personal al Servei de l'Administració de la Generalitat (Reg. 9586). Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local. Esmenes reservades per a defensar en el Ple.

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les Causes de l'Avaria de l'Estació Transformadora de FECSA a Sentmenat, presentada pel Diputat I. Sr. Jorge Fernández Díaz, del G. p. Popular (Reg. 12767).

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Desconcert i la Desinformació que es van produir la Nit del 14 d'Octubre de 1987, presentada pels Diputats I. Srs. Josep M. Sala, Santiago Riera i Olivé i Carlos Cigarrán, del G. Socialista (Reg. 12777).

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Abastament d'Aigua Potable als Municipis, presentada pel Diputat I. Sr. Pere Ayguadé, del G. Socialista (Reg. 12778).

— Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Resposta a les Situacions d'Emergència que afecten tot el Territori Català, presentada pel Diputat I. Sr. Maties Vives, del G. p. del PSUC (Reg. 12785).

4. INFORMACIÓ

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

— Sessió plenària núm. 80, convocada per al dia 11 de novembre de 1987.

4.65. Documentació per al treball dels òrgans de la Cambra

— Sol·licitud de convocatòria d'un debat general sobre la situació del joc a Catalunya, presentada pels G. p. Socialista, Popular, del PSUC i d'Esquerra Republicana (Reg. 12763).

- 1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
- 1.01. Lleis i altres normes
- 1.01.01. Lleis

LLEI DE CREACIÓ DE L'ENTITAT AUTÒNOMA INSTITUCIÓ DE LES LLETRES CATALANES

APROVADA PEL PLE DEL PARLAMENT EL DIA 28 D'OCTUBRE DE 1987

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que estableix l'article 90.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la Llei de Creació de l'Entitat Autònoma Institució de les Lletres Catalanes, aprovada pel Ple del Parlament el dia 28 d'octubre de 1987.

Palau del Parlament, 29 d'octubre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 28 d'octubre de 1987, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Política Cultural referent al Projecte de Llei de Creació de l'Entitat Autònoma Institució de les Lletres Catalanes, i les esmenes i vots particulars reservats pels grups parlamentaris.

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableix l'article 33.1 de l'Estatut d'Autonomia, i d'acord amb l'article 103.3 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent :

LLEI DE CREACIÓ DE L'ENTITAT AUTÒNOMA INSTITUCIÓ DE LES LLETRES CATALANES

D'ençà que la recuperació de les institucions d'autogovern, amb el restabliment de la democràcia, ha permès reprendre amb normalitat la vida cívica i cultural a Catalunya, les lletres catalanes han retrobat una major presència social, com n'és prova l'augment de les publicacions i dels tiratges, la diversificació dels gèneres i l'especialització de la crítica i dels estudis literaris.

Amb tot, la creació literària en català no ha pogut encara consolidar la posició i el reconeixement social que li corresponen dins el seu àmbit lingüístic, ni ha pogut assolir els graus desitjables de coneixement i de difusió internacionals.

Cal, per tant, crear les condicions propícies perquè els escriptors catalans emprin en l'elaboració de llurs obres la llengua pròpia de Catalunya i que això no comporti un límit a la creativitat pròpia, i, alhora, cal impulsar-ne l'expandiment en el triple vessant de l'ajuda a la creació, l'expansió en l'àmbit lingüístic propi i la difusió a altres àmbits lingüístics.

Això, tot recuperant la tradició d'un antecedent històric com fou l'entitat creada amb el mateix nom l'any 1937 en circumstàncies d'emergència i que era dirigida per alguns dels homes de lletres més il·lustres de Catalunya.

Article 1

Es crea la Institució de les Lletres Catalanes com a entitat autònoma de caràcter administratiu adscrita al Departament de Cultura, la qual gaudeix de personalitat jurídica i de patrimoni propi i de plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves finalitats, d'acord amb aquesta Llei i amb la legislació general sobre entitats autònomes que li és aplicable.

Article 2

1. La Institució de les Lletres Catalanes té com a objectius promoure la creació literària en llengua catalana i donar-la a conèixer i difondre-la a dins i fora de Catalunya.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per «lletres catalanes» el conjunt de la producció literària en llengua catalana en qualsevol dels gèneres i difosa per qualsevol mitjà.

Article 3

Són funcions de la Institució de les Lletres Catalanes :

a) Promoure la creació i els estudis literaris en català mitjançant beques, borses, encàrrecs i altres ajuts i prestar una atenció específica a la incorporació i la difusió d'autors nous.

b) Promoure el coneixement i la difusió de la literatura catalana a l'interior del seu àmbit lingüístic, fomentant la lectura d'obres literàries en tots els sectors i estaments de la societat i per tots els mitjans de difusió possibles, i el coneixement de la producció literària i dels autors amb els mitjans de comunicació o d'expressió artística moderns.

c) Promoure el coneixement i la difusió de la literatura catalana en altres àrees lingüístiques de dins i fora de l'Estat, mitjançant l'elaboració d'antologies i recensions descriptives, la subvenció de traduccions de qualitat d'obres catalanes, l'edició de publicacions plurilingües i la relació amb les universitats, les biblioteques, els editors, la crítica i els centres de difusió literària d'arreu del món.

d) Fomentar la relació dels escriptors en llengua catalana amb els escriptors en altres llengües.

e) Promoure entre els escriptors la realització d'activitats encaminades a facilitar l'adaptació de les seves capacitats als nous mitjans de comunicació, com ara el guionatge de cine i vídeo, l'escriptura per a ràdio i televisió i el còmic.

f) Impulsar qualsevol altres iniciatives tendents a l'acompliment dels objectius per als quals ha estat creada.

Article 4

La Institució de les Lletres Catalanes és regida pels òrgans següents :

- a) La junta de govern.
- b) El director.
- c) El consell assessor.

Article 5

1. La junta de govern és formada pel president, pels dos vice-presidents, pels vocals i pel secretari.

2. El president és el Conseller de Cultura i els vice-presidents són el Director General del Patrimoni Escrit i Documental i un escriptor escollit pel consell assessor d'entre els seus membres, que també pot ésser anomenat degà, els quals auxiliem el president en les seves funcions i el substitueixen en cas d'absència. El secretari, que assisteix a les reunions de la junta amb veu però sense vot, és un funcionari del Departament de Cultura designat pel Secretari General del Departament.

3. Els vocals de la junta de govern són els següents :

- a) El Director General de Difusió Cultural.
- b) El Director de Relacions Culturals.
- c) El Director de Coordinació Cultural.
- d) Un cap de servei de la Direcció General del Patrimoni Escrit i Documental.
- e) L'interventor-delegat designat pel Departament d'Economia i Finances.
- f) El director.
- g) Set representants del consell assessor, nomenats d'entre els seus membres.

4. A les reunions de la junta de govern poden assistir experts en les matèries concretes de què tractin per tal de prestar el seu assessorament tècnic.

Article 6

Són funcions de la junta de govern :

- a) Aprovar les normes de règim interior que han de regular el funcionament de la Institució.
- b) Aprovar anualment el pla general d'actuació de la Institució, un cop escoltat el consell assessor.
- c) Aprovar anualment la memòria sobre la gestió i l'explotació i el projecte de pressupost.
- d) Exercir l'alta direcció de la Institució.
- e) Exercir l'administració dels béns i els fons que la Institució té adscrits.
- f) Proposar les plantilles i les necessitats de personal.
- g) Projectar i supervisar les activitats de la Institució.

h) Col·laborar amb el director en l'exercici de les seves funcions.

Article 7

1. Són funcions del President :

- a) Representar la Institució.
 - b) Convocar, presidir i moderar les reunions de la junta de govern i del consell assessor i dirimir, amb el seu vot de qualitat, els empats que es produeixin en les votacions. El president pot, si ho creu convenient, convocar sessions conjuntes de la junta de govern i el consell assessor.
 - c) Autoritzar amb la seva firma les actes de les sessions.
 - d) Qualsevol altra funció que li pot ésser atribuïda per reglament.
2. El president pot delegar les seves funcions en qualsevol dels vice-presidents.

Article 8

Són funcions del secretari :

- a) Aixecar acta de les sessions de la junta i del consell.
- b) Estendre certificacions dels acords de la junta i del consell.
- c) Autoritzar amb la seva firma les actes i les certificacions dels acords.

Article 9

1. El consell assessor té els mateixos president, vice-presidents i secretari que la junta de govern i és integrat, a més, pels membres següents :

- a) Quatre representants de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.
 - b) Dos representants del Centre Català del PEN Club.
 - c) Un representant de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes.
 - d) Un representant de l'Associació Col·legial d'Escriptors, Secció Autònoma de Catalunya.
 - e) Dos representants de l'Associació d'Editors en Llengua Catalana.
 - f) Un representant del Gremi d'Editors.
 - g) Un representant de l'Institut d'Estudis Catalans.
 - h) Un representant de l'Associació Professional de Traductors, Intèrprets i Correctors en Llengua Catalana.
 - i) Un representant de l'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana.
 - j) Un representant del Consell Català del Llibre per a Infants.
 - k) Els tres escriptors més recentment guardonats amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.
 - l) Tres representants dels mitjans àudio-visuals (cinema, ràdio, televisió, premsa, teatre, etc.) designats pel Conseller de Cultura a proposta del consell assessor.
2. Els membres del consell assessor cessen en llur mandat i són substituïts quan així ho decideix l'entitat que cadascun d'ells representa. Pel que fa als guardonats amb el Premi d'Ho-

nor de les Lletres Catalanes, cada nou guardonat substitueix automàticament el més antic.

Article 10

El consell assessor és l'òrgan consultiu de la Institució i té les funcions següents :

a) Emetre la seva opinió sobre totes les qüestions que li són sotmeses pel president, pels vice-presidents o per la junta de govern. El consell assessor ha d'ésser escoltat preceptivament abans de l'aprovació del pla anual d'activitats de la Institució i abans del nomenament del director.

b) Prestar el seu assessorament en la concessió que fa la Institució dels diferents ajuts. Amb aquest fi, el consell assessor ha d'estar representat en tots els tribunals o jurats que participen en l'adjudicació dels concursos convocats per la Institució per a la concessió de beques, borses i altres ajuts.

c) Proposar les accions que consideri convenientes per a complir millor els objectius de la Institució.

Article 11

1. El director de la Institució té la categoria de cap de servei i és nomenat pel Conseller de Cultura, un cop escoltat el consell assessor.

2. El director té les funcions següents :

a) Exercir la direcció administrativa de la Institució.

b) Executar els acords de la junta de govern.

c) Gestionar, en nom de la Institució, els contractes derivats de les seves activitats, dins les limitacions establertes en les disposicions vigents.

d) Exercir la direcció del personal.

e) Preparar el pla d'activitats, la memòria anual sobre gestió i explotació i l'avantprojecte de pressupost.

f) Assumir l'ordenació de despeses i pagaments.

Article 12

1. Constitueixen els recursos de la Institució :

a) Les assignacions corresponents a aquesta entitat autònoma consignades en les lleis de pressupostos de la Generalitat.

b) Els ingressos derivats de la gestió i l'explotació dels seus béns i serveis.

c) Els fruits, les rendes o els interessos dels seus béns patrimonials.

d) Les subvencions o les aportacions voluntàries d'entitats i particulars.

e) Qualsevol altre recurs que li pot ésser atribuït.

2. El pressupost de la Institució és anual i s'ha de subjectar a la legislació sobre els pressupostos de les entitats autònomes.

3. La Institució gaudeix de les exempcions i els beneficis fiscals que corresponen a la Generalitat.

Article 13

1. Contra els actes administratius de la Institució de les Lletres Catalanes són procedents els recursos establerts per les normes sobre procediment administratiu vigents, amb les peculiaritats següents :

a) Tots els actes administratius de la Institució poden ésser objecte de recurs d'alçada davant el Conseller de Cultura.

b) El recurs extraordinari de revisió s'ha d'interposar sempre davant el Consell Executiu de la Generalitat.

2. La interposició de recurs contenciós administratiu és procedent segons el que estableix la llei d'aquesta jurisdicció.

3. L'exercici d'accions civils i laborals es regeix per les normes d'aplicació general i la reclamació prèvia s'ha d'adreçar sempre a la junta de govern.

Disposició Transitòria

L'aplicació d'aquesta Llei s'iniciarà en l'exercici pressupostari de 1988. S'autoritza el Departament d'Economia i Finances a dotar pressupostàriament la Institució de les Lletres Catalanes amb els crèdits que contingui el pressupost del Departament de Cultura per a l'any 1988. Els ingressos que s'obtinguin de l'explotació d'activitats ampliaran per un import igual els crèdits que s'afectin.

Disposicions Finals

Primera

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Segona

El Consell Executiu ha de dictar les disposicions necessàries per a desplegar i executar aquesta Llei. En especial, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Consell Executiu ha de reestructurar la Direcció General del Patrimoni Escrit i Documental, adaptant-la d'acord amb les funcions que són assumides per la Institució de les Lletres Catalanes.

Palau del Parlament, 28 d'octubre de 1987

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.10. Resolucions

**RESOLUCIÓ 141/II DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, PER LA QUAL S'ELEGEIXEN
ELS DIPUTATS QUE HAN DE DEFENSAR DAVANT EL CONGRÉS DELS DIPUTATS
LA PROPOSICIÓ DE LLEI PER LA QUAL ES REGULA LA PARTICIPACIÓ
DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES EN LA GESTIÓ DEL SECTOR
PÚBLIC ECONÒMIC DE L'ESTAT**

ADOPTADA PEL DEL DEL PARLAMENT EL DIA 28 D'OCTUBRE DE 1987

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

Per donar compliment a allò que disposa l'article 90.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la Resolució 141/II del Parlament de Catalunya, per la qual s'elegeixen els Diputats que han de defensar davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei per la qual es regula la Participació de les Comunitats Autònomes en la Gestió del Sector Públic Econòmic de l'Estat, adoptada pel Ple del Parlament el dia 28 d'octubre de 1987.

Palau del Parlament, 29 d'octubre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 28 d'octubre

de 1987, d'acord amb el que estableix l'article 140.3 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya designa els Diputats I. Sr. Miquel Montaña, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, I. Sr. Maties Vives, del Grup parlamentari del PSUC, i I. Sr. Carles Cigarrán, del Grup Socialista, per tal que, segons el que estableixen l'article 89.2 de la Constitució i l'article 34.2 de l'Estatut d'Autonomia, defensin davant el Congrés dels Diputats la Proposició de Llei per la qual es regula la Participació de les Comunitats Autònomes en la Gestió del Sector Públic Econòmic de l'Estat.

Palau del Parlament, 28 d'octubre de 1987

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.20. Interpелlacions**Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'abastament d'aigua potable als municipis.**

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Pere Ayguadé, del G. Socialista (Reg. 12245; BOPC, 218, 11206).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la presentació d'un projecte de llei de regulació de les tècniques de fecundació artificial.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Albert Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (Reg. 12293; BOPC, 219, 11250).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Justícia en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el respecte al contingut de les resolucions adoptades pel Parlament.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Víctor Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (Reg. 12294; BOPC, 219, 11250).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Con-

seller de Governació en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la semblança entre els uniformes emprats per companyies privades de seguretat i els dels Mossos d'Esquadra.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Joan Esteve i Oriol, del G. p. Popular (Reg. 12316; BOPC, 219, 11251).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Governació en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el Consell Assessor i Coordinador de Protecció de Menors.

— Anunciada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys i pels Diputats I. Srs. Francesc Casares i Xavier Soto, del G. Socialista (Reg. 12360; BOPC, 219, 11252).

— Formulada pel Diputat I. Sr. Xavier Soto i resposta per l'H. Sr. Conseller de Justícia en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre el desconcert i la desinformació que es van produir la nit del 14 d'octubre de 1987.

— Anunciada pels Diputats I. Srs. Josep M. Sala, Santiago Riera i Olivé i Carlos Cigarrán, del G. Socialista (Reg. 12630; BOPC, 224, 11524).

— Formulada pel Diputat I. Sr. Josep M. Sala i resposta per l'H. Sr. Conseller de Governació i per l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la resposta a les situacions d'emergència que afecten tot el territori català.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Maties Vives, del G. p. del PSUC (Reg. 12655; BOPC, 224, 11525).

— Formulada pel Diputat I. Sr. Rafael Ribó i resposta per l'H. Sr. Conseller de Governació i per l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Interpel·lació al Consell Executiu sobre les causes de l'avaria de l'estació transformadora de FECSA a Sentmenat.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Jorge Fernández Díaz, del G. p. Popular (Reg. 12662; BOPC, 224, 11525).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Governació i per l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.25. Preguntes

1.25.05. Preguntes orals en el Ple

Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la reestructuració dels serveis veterinaris.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Josep M. Santacreu, del G. p. Popular (Reg. 11782; BOPC, 210, 10836).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre la mort de tres treballadors al col·lector de la Font Santa d'Esplugues, el 30 de juliol de 1987.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Cipriano García Sánchez, del G. p. del PSUC (Reg. 12152; BOPC, 216, 11139).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Treball en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre una intoxicació a la Residència del Temps Lliure de Lés.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Cipriano García Sánchez, del G. p. del PSUC (Reg. 12155; BOPC, 216, 11140).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Treball en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre la segregació de Salou.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Josep Curto, del G. p. Popular (Reg. 12175; BOPC, 216, 11140).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Governació en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre un simulacre de funcionament del PENTA a la zona de la Central Nuclear Vandellòs II.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Maties Vives, del G. p. del PSUC (Reg. 12183; BOPC, 216, 11140).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre la instal·lació al Baix Llobregat de la quarta universitat de Catalunya.

— Anunciada per la Diputada I. Sra. Àfrica Lorente, del G. Socialista (Reg. 12349; BOPC, 219, 11252).

— Formulada per la I. Sra. Diputada i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre la situació del grup d'empreses La Farga Casanova.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Cipriano García Sánchez, del G. p. del PSUC (Reg. 12368; BOPC, 221, 11348).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre els accionistes de Luditec, SA, concessionària dels jocs de loteria de la Generalitat.

— Anunciada pel Diputat I. Sr. Josep M. Sala, del G. Socialista (Reg. 12436; BOPC, 221, 11348).

— Formulada per l'I. Sr. Diputat i resposta per l'H. Sr. Conseller de Governació en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre les millores salarials del personal estatutari de l'ICS.

— Anunciada per la Diputada I. Sra. Pilar Ferran, del G. Socialista (Reg. 12584; BOPC, 224, 11492).

— Formulada per la I. Sra. Diputada i resposta per l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'exercici dels drets sindicals dels informadors tècnics sanitaris.

— Anunciada pels Diputats I. Srs. Francesc Casares, Justo Domínguez, Xavier Guitart i Domènech, Santiago Riera i Olivé i Florencio Gil, del G. Socialista (Reg. 12642; BOPC, 226, 11731).

— Formulada pel Diputat I. Sr. Florencio Gil i resposta per l'H. Sr. Conseller de Treball en el Ple del dia 28 d'octubre de 1987 (DSPC-P, 108).

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ
- 1.30. Altres tramitacions
- 1.30.05. Procediments davant el Tribunal Constitucional

RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSAT PEL PARLAMENT CONTRA LA LLEI 16/1987, DEL 30 DE JULIOL, D'ORDENACIÓ DELS TRANSPORTS TERRESTRES

COMPAREIXENÇA DEL PARLAMENT

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 20 d'octubre de 1987, en compliment de la Resolució 135/II del Parlament de Catalunya, del 14 d'octubre de 1987, d'acord amb l'article 27 del Reglament, ha encomanat al M. H. Sr. President del Parlament la compareixença davant el Tribunal Constitucional perquè interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei

16/1987, del 30 de juliol, d'Ordenació dels Transportes Terrestres.

Palau del Parlament, 21 d'octubre de 1987

El Secretari Quart
Marçal Casanovas

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

ALLEGACIONES QUE FORMULA EL PARLAMENT

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

El M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn, Presidente del Parlamento de Cataluña, asistido por los Servicios Jurídicos del Parlamento, en ejecución del acuerdo del Pleno del Parlamento de Cataluña de 14 de octubre de 1987 y del acuerdo de la Mesa del Parlamento de 20 de octubre de 1987, que se adjuntan todos ellos por certificación, interpone recurso de inconstitucionalidad en representación del Parlamento de Cataluña contra los artículos 14, 26, 36.5, 42.2, 47.1, 52.1.c), 59.d), 71.2, 83, 95.2, 149.8 y 155.2 de la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres.

El recurso se fundamenta en los siguientes

HECHOS

I. El Boletín Oficial del Estado núm. 182, de 31 de julio de 1987, publicó la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres.

II. El Consejo Consultivo de la Generalidad emitió el 18 de septiembre de 1987 Dictamen relativo a dicha Ley, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 41 del Estatuto de Autonomía de Cataluña, llegando a la conclusión de que el Parlamento de Cataluña y el Consejo Ejecutivo de la Generalidad están legitimados para interponer recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 14, 26, 36.5, 42.2, 47.1, 52.1.c), 59.d), 71.2, 83, 95.2, 149.8 y 155.2 de dicha Ley y por conexión contra los artículos 2, 3.3 y 13 de la Ley Orgánica 5/1987, de 30 de julio, de Delegación de Facultades del Estado en las Comunidades Autónomas en relación con los Transportes por Carretera y Cable.

III. El Pleno del Parlamento de Cataluña, por mayoría absoluta y en convocatoria específica, tal y como preceptúa el artículo 141 del Reglamento de la Cámara, acordó, en sesión celebrada el día 14 de octubre de 1987, interponer recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 14, 26, 36.5, 42.2, 47.1, 52.1.c), 59.d), 71.2, 83, 95.2, 149.8 y 155.2 de dicha Ley.

IV. La Mesa del Parlamento, en sesión celebrada el día 20 de octubre de 1987, designó como comisionado, a los efectos de lo dispuesto en el artículo 82.1 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional al M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn, Presidente del Parlamento.

Y FUNDAMENTOS DE DERECHO

I. El Parlamento de Cataluña está legitimado para interponer el recurso de inconstitucionalidad contra la Ley 16/1987 porque el contenido de dicha norma legal afecta el ámbito de autonomía de la Generalidad.

El Parlamento de Cataluña interpone recurso de inconstitucionalidad contra la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación

de los Transportes Terrestres, en virtud de la legitimación que a tal fin le confieren los artículos 162.1.a) de la Constitución y 32.2 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional.

No es preciso abundar en el presente caso sobre la legitimación del Parlamento puesto que la denominación de la Ley recurrida y la mera constatación de que la Generalidad de Cataluña es titular de las competencias que los artículos 9.15 i 11.9 del Estatuto de Autonomía de Cataluña le reconocen en materia de transportes, evidencia que el contenido de la citada Ley afecta el orden competencial establecido en la Constitución y el Estatuto de Autonomía y, por tanto el ámbito propio de autonomía, tal como lo exige la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional y la jurisprudencia consolidada por éste (STC de 14 de julio de 1981 y de 23 de diciembre de 1982).

II. La cláusula polivalente del artículo 2.

La Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres, pretende establecer, como se desprende de la simple lectura del Capítulo I «Ámbito de Aplicación» de su Título Preliminar, una ordenación general del transporte terrestre. No sólo regula todas las modalidades del transporte terrestre (si bien algunas de forma menos acabada, como cuando se refiere al realizado por cable y trolebús), así como sus actividades auxiliares ciñéndose a aquellos transportes que, según las reglas de distribución de competencias contenidas en la Constitución y en los Estatutos de Autonomía, son de competencia estatal, sino que, amparándose en el principio de supletoriedad (art. 149.3 de la Constitución) establece una regulación de alcance general, que alcanza a los transportes de competencia autonómica y local. La Ley 16/1987, pues, no establece la regulación material del transporte terrestre en el ámbito de las competencias del Estado, sino que establece una ordenación global de los mismos, y esto, en tanto en cuanto lesione las competencias que la Constitución y el Estatuto de Autonomía de Cataluña atribuyen a la Generalidad habrá de reputarse inconstitucional. Por ello, y para obviar una muy obvia incorrección constitucional, en su artículo segundo la Ley prevé que : «La presente Ley será de aplicación directa, en relación con los transportes o actividades complementarias de los mismos, cuya competencia corresponda a la Administración del Estado. Asimismo, se aplicará a aquellos transportes y actividades cuya competencia corresponda a las Comunidades Autónomas, y a la Administración Local, con el carácter supletorio o directo que en cada caso resulte procedente, de conformidad con el ordenamiento, constitucional, estatutario y legal.

»Las disposiciones contenidas en el Capítulo VII del Título III y en los Capítulos II y V del Título IV se considerarán de aplicación supletoria respecto de las que, conforme a sus Estatutos, puedan dictar las Comunidades Autónomas.»

En abstracto nada hay que objetar, desde el punto de vista constitucional, a una solución como la descrita que permite cerrar un sistema normativo unitario evitando la existencia de vacíos, a la vez que formalmente respeta la distribución constitucional y estatutaria de competencias puesto que, en el su-

puesto de que una Comunidad Autónoma competente en la materia, promulgue su propia regulación ordenadora del transporte terrestre, el juego combinado de los principios de competencia y supletoriedad, asegurará la aplicación de segundo grado o supletoria de las disposiciones estatales.

Sin embargo la concreta formulación del artículo 2 de la Ley 16/1987 sí merece, por parte de esta representación un comentario crítico por su excesiva vaguedad e imprecisión, que imposibilitan determinar el alcance de la nueva regulación sobre transporte terrestre y dificultan y en consecuencia, dificultan formar un juicio sobre su adecuación o no al marco constitucional y estatutario.

En efecto, La Ley tan sólo se pronuncia expresamente sobre el carácter principal o supletorio de sus disposiciones en relación a las contenidas en el Capítulo VII del Título III y en los Capítulos II y V del Título IV, respecto de las cuales precisa que tendrán una aplicación supletoria en aquellas Comunidades Autónomas que tengan un derecho propio aplicable por haber ejercido las competencias que, en materia de transporte, les atribuye su respectivo Estatuto de Autonomía. Sin embargo en lo que concierne a las demás disposiciones de la Ley, su artículo 2 tan sólo proclama que serán de aplicación directa a los transportes de competencia estatal (sin concretar cuáles son éstos) y que, respecto de los transportes de competencia autonómica o local, su aplicación será directa o supletoria «según resulte procedente de conformidad con el ordenamiento constitucional, estatutario y legal». Así, bajo la apariencia de un escrupuloso respeto a los preceptos constitucionales y estatutarios, el legislador central renuncia a autodefinir su propia competencia en materia de transporte terrestre y, por tanto, a desplegar los mandatos constitucionales, así como a concretar expresamente qué disposiciones de la Ley tienen vocación de derecho supletorio y cuales, al contrario, deben ser de aplicación directa o primaria en todo el territorio del Estado. Con tal proceder, deja en manos del aplicador de la Ley el verificar el alcance de las competencias estatales y autonómicas y, decidir, cuándo debe atenderse a lo que establece la Ley estatal y cuando a lo que disponga, en su caso, la Ley autonómica. Remite al destinatario de las normas hacer por su cuenta, los discernimientos que el legislador central se ha negado a efectuar. Ello provocará, como es fácil prever, una incertidumbre en la actuación de las diferentes Administraciones responsables en el campo de los transportes, originando, a su vez, una conflictividad que habría de ser finalidad institucional evitar; por lo demás originará asimismo una profunda inseguridad jurídica en los ciudadanos.

En opinión de esta representación, la técnica legislativa empleada en este caso por el legislador central no parece resultar adecuada a los principios que la Constitución ha indicado como pautas a seguir por los poderes públicos.

Sea como fuere, la cláusula polivalente del artículo 2 de la Ley, al menos formalmente, salva la posible inconstitucionalidad de aquellos preceptos contenidos en la misma, que, sin ella, invadirían las competencias en materia de transporte de las Comunidades Autónomas que las tuviesen, y ello porque permite considerar cualquier precepto de la Ley 6/1987 como supletorio del derecho autonómico, salvando así su posible inconstitucionalidad, puesto que la afectación de las competencias autonómicas tan sólo puede producirse en tanto en cuanto la

norma estatal haya de ser aplicada como derecho principal (STC 86/1982, de 23 de diciembre).

Sin embargo, en determinados casos, es posible deducir el carácter principal de algunos preceptos de la Ley 16/1987 que, en opinión de esta representación, invaden el campo de las materias reservadas por la Constitución y el Estatuto de Autonomía a la Generalidad de Cataluña y, por tanto, han de reputarse inconstitucionales. A veces, el carácter principal se deduce del propio texto de algunos preceptos que, al asignar funciones no normativas a órganos estatales, no son, en consecuencia, susceptibles de ser considerados como meramente supletorios del derecho autonómico. En otros casos, el carácter principal de algunos preceptos de la Ley 16/1987, se deduce de su relación con la Ley Orgánica 5/1987, también de 30 de julio, de Delegación de Facultades del Estado en las Comunidades Autónomas en relación con los Transportes por Carretera y por Cable. En efecto, la Ley Orgánica 5/1987, alguno de cuyos artículos será también objeto de impugnación por esta representación, en el correspondiente recurso, prevé la delegación de facultades a las Comunidades Autónomas y, dado que sólo pueden delegarse las funciones que se consideren como propias, sus previsiones permiten adivinar parte de lo que el legislador estatal considera de su competencia. Al relacionar tales previsiones con los preceptos sustanciales de la Ley 16/1987, estamos en condiciones de afirmar o negar la corrección constitucional de estos últimos.

III. Distribución constitucional y estatutaria de competencias en materia de transportes terrestres.

La competencia del Estado en materia de transportes terrestres viene definida por el párrafo 21 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución que le atribuye una competencia exclusiva sobre los ferrocarriles y transportes terrestres «que transcurran por el territorio de más de una Comunidad Autónoma». Esta previsión constitucional permite afirmar :

1. Que el Estado ostenta la totalidad de las potestades públicas.
2. que el objeto de la competencia se define a partir del factor territorial y no sobre criterios de esencialidad, fundamentalidad, etc.
3. Que en la configuración o descripción de la materia hay un aspecto dinámico constituido por el hecho de la circulación. Por tanto, la competencia estatal queda necesariamente y exclusivamente configurada por la traslación de personas o bienes a través del territorio de más de una Comunidad Autónoma.

Por su parte, el Estatuto de Autonomía de Cataluña se refiere a los transportes terrestres en dos artículos diferentes : el artículo 9.15, que «sin perjuicio de lo que dispone el artículo 149.1.21 de la Constitución» atribuye a la Generalidad la competencia exclusiva en el campo de los transportes terrestres, por cable y por ferrocarril; el artículo 11.9 que atribuye a la Generalidad facultades ejecutivas de la legislación estatal en lo referente a la ordenación del transporte.

Así, como ha puesto reiteradamente de manifiesto la jurisprudencia del Tribunal Constitucional, la distribución de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas se

basa, fundamentalmente, en el criterio o principio de territorialidad, que se aplica a la actividad del transporte y no a las infraestructuras o a las instalaciones sobre las que se lleva a cabo. Resulta especialmente luminoso el fundamento II de la Sentencia 179/1985, de 19 de diciembre, cuando dice que «en materia de transportes terrestres, la competencia exclusiva del Estado, que establece el límite hasta el que pueden llegar los Estatutos de Autonomía, viene definida por el párrafo 21 del apartado primero del artículo 149 de la Constitución española, que utiliza el criterio de la territorialidad, atribuyendo en consecuencia al Estado la competencia exclusiva sobre ferrocarriles y transportes terrestres 'que transcurran por el territorio de más de una Comunidad Autónoma'. Respetando esta limitación los Estatutos de Autonomía del País Vasco (artículo 10.32º) y de Cataluña (artículo 9.15º) atribuyen a las respectivas Comunidades Autónomas competencia exclusiva sobre el transporte terrestre...», que discurre por el territorio de la respectiva Comunidad (cfr. además y muy especialmente STC 37/1981, de 16 de noviembre; STC 97/1983, de 15 de noviembre; STC 53/1984, de 3 de mayo).

Tan sólo las cláusulas relativas a las actividades complementarias y auxiliares del transporte terrestre, por sus propias características de sedentariedad, así como en cierta forma la facultad de ejecución de la legislación estatal prevista en el artículo 11.9 EAC se ordenan al margen del criterio de territorialidad.

En todo caso puede afirmarse, e interesa dejar constancia de que, mientras en relación a otras materias, el constituyente ha recurrido al concepto o criterio de «lo básico» para delimitar los intereses públicos de los que es exponente el Estado, en lo que concierne a los transportes terrestres, ha renunciado a efectuar un apoderamiento general en favor del Estado y ha acudido al principio de la territorialidad. Sin embargo no se olvida y a esta representación le interesa dejar constancia explícita, que en una materia que, como la que nos ocupa, tiene una innegable trascendencia en el campo económico e incluso estratégico, han de considerarse también la incidencia de otros títulos de intervención estatal, como son, por ejemplo, y por citar sólo los más importantes: las competencias estatales en materia de legislación mercantil (149.1.5 CE); las bases de las obligaciones contractuales (149.1.8 CE); las bases y coordinación de la planificación general de la actividad económica (149.1.13 CE); el procedimiento administrativo común y la legislación básica sobre contratos y concesiones administrativas (149.1.18 CE); el tráfico y la circulación de vehículos de motor (149.1.21 CE); el establecimiento de las condiciones básicas que garanticen la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y el cumplimiento de los deberes constitucionales (149.1.1 CE).

IV. Artículo 6.

El artículo 6 de la Ley 16/1987 atribuye al Gobierno del Estado competencia para, por un lado, y «de conformidad con lo previsto en el artículo 97 de la Constitución» fijar los objetivos de la política general de transportes y, por otro, «en el ámbito de su competencia, asegurar la coordinación de los distintos transportes terrestres entre sí...».

Nada hay que objetar a la corrección constitucional de esta última atribución puesto que la misma se limita al ámbito de competencia estatal, sin embargo tal limitación no alcanza a la

primera de las atribuciones realizadas, por tanto sólo cabe deducir que la norma que nos ocupa, faculta al Gobierno estatal para establecer una política general de transporte con trascendencia en todo el territorio del Estado. Se pretende justificar esta atribución en el artículo 97 de la Constitución que, como es sabido, confía al Gobierno la dirección de «la política interior y exterior» del Estado, olvidando que dicho precepto no tiene como función atribuir competencias al Estado central, sino configurar las facultades y funciones del ejecutivo estatal como tal, en contraposición a los demás poderes públicos estatales. No parece pues que pueda respaldarse en este precepto constitucional la existencia de un título genérico de intervención estatal en materia de transporte, porque de ser así, el sistema de distribución de competencias que establece el Título VIII de nuestro texto fundamental quedaría totalmente burlado. Por otra parte, como ya se ha puesto de manifiesto que en el fundamento de derecho III, el artículo 149.1 de la Constitución, que define el orden competencial del Estado central, no otorga al mismo competencia genérica alguna en el transporte terrestre, sino que, basándose en el principio de territorialidad, le atribuye tan sólo una competencia exclusiva sobre transportes terrestres que transcurran por el territorio de más de una Comunidad Autónoma. Por tanto, el artículo 6 de la Ley 16/1987, en tanto en cuanto atribuye al Gobierno estatal competencia para dictar una política general de transportes que afecte a todo tipo de transporte terrestre y no exclusivamente a los de competencia estatal, ha de reputarse, a entender de esta representación, inconstitucional.

V. Artículos 14, 26 y 71.2.

Sin limitar su alcance a los transportes de competencia estatal, los artículos 14 y 26 de la Ley 16/1987 otorgan al Gobierno central facultades para intervenir en la gestión de servicios o actividades de transporte (art. 14) y adoptar una serie de «medidas tendentes a que se realice un desplazamiento o trasvase entre modos de transporte en el tráfico de determinadas mercancías» (art. 26). Concretamente, el artículo 14 atribuye al Gobierno del Estado facultades para «suspender, prohibir o restringir, total o parcialmente, por el tiempo que resulte necesario, la realización de alguna o algunas clases de servicios o actividades de transporte... por motivos de defensa nacional, orden público, sanitarios u otras causas graves de utilidad pública o interés social...» Como puede verse, salvo en lo que respecta a la defensa (149.1. CE) y, aunque no exclusivamente, al orden público, la atribución de estas funciones no puede justificarse en ningún título de intervención estatal constitucionalmente reconocido, por ello, y dado que no existe ninguna competencia estatal genérica en materia de transporte terrestre, lo dispuesto en este artículo, en tanto en cuanto no afecta exclusivamente a los transportes de competencia estatal es, a entender de esta representación, inconstitucional. Por las mismas razones se sostiene la inconstitucionalidad del artículo 26 de la misma Ley que tampoco limita el alcance de las facultades que otorga al Gobierno central a los transportes de competencia estatal, ni legitima la intervención estatal sobre los transportes de competencia autonómica invocando exclusivamente motivos de defensa o política económica, que constituyen títulos específicos de intervención estatal; sino que, por el contra-

rio, se inclina por un enunciado genérico y sin limitaciones que, sin duda, resulta contrario a las previsiones constitucionales y estatutarias en materia de transporte.

El mismo razonamiento puede expresarse en relación al artículo 71.2 de la Ley 16/1987, que asigna al Gobierno estatal la apreciación de las circunstancias que pueden comportar la gestión pública directa de un servicio de transporte público regular de viajeros de uso general, sin limitar la facultad de tomar decisión administrativa, exclusivamente en relación a los transportes de competencia estatal, ni invocar ningún título estatal que pueda justificar su extensión a los transportes de competencia autonómica.

VI. Regulación profesional y títulos profesionales : artículos 42.2, 47.1 y 52.1.c).

Al delegar competencias administrativas relativas a la adquisición, acreditación y control de la capacitación profesional para ejercer actividades de transporte, sin especificar que se trata tan sólo de la relativa a los transportes de competencia estatal, la previsión legal pone de manifiesto que el legislador estatal, tanto al establecer la delegación, como al efectuar la regulación de las condiciones para el ejercicio del transporte en el Capítulo I del Título II de la Ley 16/1987, parte de la creencia de que la materia le corresponde con carácter exclusivo. Sólo así se explicarían las específicas atribuciones de facultades al Gobierno central que realizan los artículos 42.2, 47.1 y 52.1 CE de la Ley 16/1987, sobre los que más tarde volveremos, como el hecho de que el artículo 13 de la Ley Orgánica 5/1987 delegue competencias administrativas que en buena parte son propias de las Comunidades Autónomas. Sin duda el legislador estatal confunde los títulos administrativos, que habilitan para el transporte, con los títulos académicos y profesionales, objeto de la reserva estatal del artículo 149.1.30 de la Constitución y en consecuencia, considera que el título competencial específico -artículo 149.1.30 CE- prevalece sobre el genérico, en este caso el de transporte terrestre -artículo 9.15 EAC. Por el contrario, el título administrativo previsto en la Ley 16/1987 que habilita para el ejercicio del transporte, no puede considerarse «título académico o profesional» en el sentido del artículo 149.1.30 de la Constitución, pues se trata de simples licencias o autorizaciones administrativas (licencias de calidad) y no de «títulos acreditativos de unos determinados estudios o conocimientos». Las mismas previsiones de la Ley estatal parecen reconocer la diferencia cuando no les confiere carácter personalísimo, previendo la posibilidad de su otorgamiento condicionado (art. 50.2.a) o de su transmisión (art. 52.1), o contempla que puedan concederse también a personas jurídicas.

El análisis ponderado de la jurisprudencia del Tribunal Constitucional, corrobora la posición mantenida, en el sentido de que las licencias de calidad no son títulos académicos o profesionales.

Concretamente, la Sentencia 42/1981 dice :

«...ha de incluirse en el contenido inherente de la competencia reservada al Estado por el artículo 149,1,30 de la Constitución, que comprende como tal la competencia para establecer los títulos correspondientes a cada nivel y ciclo educativo, en sus distintas modalidades, con valor habilitante, tanto desde el

punto de vista académico, como para el ejercicio de profesiones tituladas, es decir, de aquellas cuyo ejercicio exige un título (ad ex. Graduado Escolar, Bachiller, Diplomado, Arquitecto Técnico e Ingeniero Técnico en la especialidad correspondiente, Licenciado, Ingeniero, Arquitecto, Doctor); así como comprende también la competencia para expedir los títulos correspondientes y para homologar los que no sean expedidos por el Estado.»

La Sentencia de 10 de abril de 1986 dice a su vez :

«Competen, pues, al legislador, atendiendo las exigencias del interés público y a los datos producidos por la vida social, considerar cuando existe una profesión, cuando esta profesión debe dejar de ser enteramente libre para pasar a ser profesión titulada, esto es, profesión para cuyo ejercicio se requieren títulos, entendiendo por tales la posesión de estudios superiores y la ratificación de dichos estudios mediante la consecución del oportuno certificado o licencia.»

Finalmente, la Sentencia de 26 de junio de 1986 afirma :

«Este Tribunal se ha pronunciado en múltiples ocasiones sobre la competencia estatal dimanante del artículo 149,1,30 de la Constitución Española, vinculándola estrechamente al principio de igualdad de los españoles en todo el territorio del Estado (art. 139 de la Constitución Española) que justifica y explica la atribución a los poderes estatales de la competencia para establecer los títulos correspondientes a cada nivel o ciclo educativo en sus distintas modalidades, con valor habilitante tanto desde el punto de vista académico como para el ejercicio de profesiones tituladas.»

Como se deduce de lo expuesto, la competencia para regular las condiciones para el ejercicio del transporte no está atribuida en exclusiva al Estado por el artículo 149.1.30 de la Constitución sino que, al tratarse de una materia conexa a la actividad del transporte, ha de regirse por las mismas reglas de competencia que disciplinan la actividad principal : así, el Estado determinará las condiciones necesarias para ejercer el transporte de competencia estatal; mientras que a las Comunidades Autónomas, y concretamente a la Generalidad de Cataluña, le corresponderá su determinación en relación a los transportes de competencia autonómica.

Por tanto, los artículos 42.2 y 47.1 de la Ley 16/87 que prevén que : «El Gobierno podrá exonerar del cumplimiento de las condiciones a que se refiere el punto anterior, o de alguna de las mismas, o bien establecer procedimientos sumarios o simplificados para acreditar dicho cumplimiento...» (artículo 42.2) y «...No obstante, el Gobierno podrá exonerar de dicho requisito a los transportes privados, y públicos discrecionales de mercancías, que por realizarse en vehículos con pequeña capacidad de carga tengan una escasa incidencia en el sistema general de transporte.» (artículo 47.1); al asignar al Gobierno facultades relacionadas con transportes de competencia autonómica, (puesto que tampoco aquí se limita el alcance de la norma, salvo si las mismas se concretasen en facultades normativas, dado que en tal caso entraría en juego la cláusula de supletoriedad del artículo 2) han de reputarse contrarios al orden constitucional.

De igual forma, el artículo 52.1.c, en cuanto apodera al Gobierno para declarar la intransmisibilidad de los títulos habilitantes por «otras condiciones específicas» sin concretar cuales son éstos y, en consecuencia, abriendo la posibilidad de que,

sin basarse en un título de intervención específico constitucionalmente reconocido, la decisión gubernativa afecte a unos «títulos habilitantes» de competencia autonómica, tampoco parece pueda tener respaldo constitucional.

VII. Los artículos 59.d); 83; 36.5; 95.2.

La Ley 16/1987, en sus artículos 57, 58 y 59, regula el Comité Nacional del Transporte por Carretera, y lo configura como una entidad corporativa de ámbito estatal a la que atribuye una serie de funciones que, como veremos, pueden infringir el orden competencial.

El artículo 59.d), le otorga competencia para promover y colaborar con la Administración en la creación de centros de información y distribución de cargas y estaciones de transporte por carretera. Sin embargo estas dos actividades auxiliares del transporte, como se desprende del carácter supletorio que expresamente declara el artículo 2 de la Ley respecto de los capítulos que las regulan, son de indudable competencia autonómica; por tanto no parece constitucionalmente correcto apoderar a una entidad de creación estatal, para realizar una actividad incluida en el ámbito de las competencias autonómicas.

Por su parte el artículo 83, refiriéndose genéricamente a la Administración, y por tanto también a la autonómica, exige que el citado Comité Nacional del Transporte por Carretera emita un informe con carácter previo al rescate de concesiones. Asimismo, el artículo 95.2 lo establece en el caso de revocación o condicionamiento de autorizaciones de transporte público discrecional. Ambos preceptos, en la medida que imponen unos determinados trámites en el proceso mediante el cual la Generalidad de Catalunya ejercita una competencia exclusiva, infringen el orden constitucional puesto que, sin estar amparados en título competencial alguno, interfieren en el proceso de actuación de la Generalidad y por tanto vulneran la competencia que el Estatuto de Autonomía de Catalunya le reconoce en materia autoorganizativa (artículo 9.1 EAC), que sólo está limitada por la competencia que el artículo 149.1.18 reconoce al Estado central.

Por la misma razón deben también considerarse inconstitucionales las análogas atribuciones en favor del Consejo Nacional de Transportes Terrestres que realiza el artículo 36.5 de la misma Ley.

VIII. Artículo 149.8.

El artículo 149.8 de la Ley 16/1987, incluido en el Capítulo II del Título V que regula los documentos de control, adscribe al Ministerio de Transporte el rendimiento de la tasa por el otorgamiento de la declaración de porte o documentos administrativos análogos, previstos en el artículo 148 de la misma Ley.

Dado que la tasa se refiere a un servicio, esencialmente de documentación, que corresponde prestar a las diversas administraciones competentes en el sector de los transportes, es a éstas a quienes corresponde establecer y percibir el rendimiento de la tasa y no únicamente, como pretende la disposición que ahora se impugna, al órgano estatal. Por tanto, y, en este sentido, el artículo 149.8 de la Ley 16/87 debe considerarse constitucionalmente inaceptable.

IX. Artículo 155.2.

El artículo 155.2 en su último párrafo, tras atribuir al Gobierno del Estado la decisión de incluir o no en la Red Nacional Integrada de Transporte Ferroviario las líneas de nuevo establecimiento, prevé que cuando las mismas discurran íntegramente por el territorio de la Comunidad Autónoma, la decisión del Gobierno estará subordinada al «acuerdo favorable de dicha Comunidad, salvo que la incorporación se justifique en intereses superiores constitucionalmente garantizados».

No hay nada que objetar al principio general, que respeta las reglas constitucionales de distribución de competencias en materia de transportes, al exigir no sólo un mero informe previo de la Comunidad Autónoma afectada, como veremos sucede respecto de las líneas ya existentes, sino el acuerdo favorable de ésta a la decisión adoptada por el Gobierno. Sin embargo la excepción a dicho principio, al menos tal como se formula en la Ley, no parece ser constitucionalmente correcta puesto que no se precisan cuales son esos «intereses superiores constitucionalmente garantizados» y, como se deduce de lo expuesto en el fundamento de derecho II los «intereses superiores», que puedan avalar una decisión unilateral del gobierno en una materia de competencia autonómica, como es la de los transportes ferroviarios que transcurren íntegramente por su territorio, necesitan encontrar concreción en alguno de los títulos competenciales que el bloque de la constitucionalidad reserva al Estado. El primer párrafo del artículo 155.2 atribuye al Gobierno del Estado la determinación de la Red Nacional Integrada en lo referente a las líneas ya existentes, (puesto que de las de nueva creación se ocupa, el párrafo segundo del mismo artículo), y en este caso y sin hacer ninguna referencia al criterio del territorio, tan sólo exige respecto de la decisión estatal un «previo informe de las Comunidades Autónomas afectadas». Dado que dicha Red, como se desprende del artículo 155.1, puede integrar líneas que discurren íntegramente por el territorio de una Comunidad Autónoma, y que, por tanto, son de competencia de la respectiva Comunidad Autónoma, la integración en la Red Nacional Integrada, para respetar la distribución constitucional de competencias, tan sólo puede ser fruto de un acuerdo con la Comunidad Autónoma afectada, por lo que resulta también inconstitucional lo previsto en el artículo 155.2 segundo párrafo. Es decir, el tratamiento diferenciado de las líneas ya existentes respecto de las de nueva creación no encuentra respaldo constitucional.

Por todo lo expuesto al Tribunal Constitucional en Pleno,

SUPLICA : Que, admitiendo esta demanda y documentos de la acompañan, tenga por promovido recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 14, 26, 36.5, 42.2, 47.1, 52.1.c), 59.d), 71.2, 83, 95.2, 149.8 y 155.2 de la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres y, tras los trámites procedentes, dicte en su día Sentencia por la que se declare la nulidad de los artículos mencionados.

Es de justicia.

Barcelona para Madrid, a 29 de octubre de 1987

Miquel Coll i Alentorn

Presidente del Parlamento de Cataluña

**RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSAT PEL PARLAMENT CONTRA
LA LLEI ORGÀNICA 5/1987, DEL 30 DE JULIOL, DE DELEGACIÓ DE FACULTATS
DE L'ESTAT A LES COMUNITATS AUTÒNOMES EN RELACIÓ AMB
ELS TRANSPORTS PER CARRETERA I CABLE**

COMPAREIXENÇA DEL PARLAMENT

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 20 d'octubre de 1987, en compliment de la Resolució 135/II del Parlament de Catalunya, del 14 d'octubre de 1987, d'acord amb l'article 27 del Reglament, ha encomanat al M. H. Sr. President del Parlament la compareixença davant el Tribunal Constitucional perquè interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei Or-

gànica 5/1987, del 30 de juliol, de Delegació de Facultats de l'Estat a les Comunitats Autònomes en relació amb els Transports per Carretera i Cable.

Palau del Parlament, 21 d'octubre de 1987

El Secretari Quart
Marçal Casanovas

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

ALLEGACIONS QUE FORMULA EL PARLAMENT

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

El M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn, Presidente del Parlamento de Cataluña, asistido por los Servicios Jurídicos del Parlamento, en ejecución del acuerdo del Pleno del Parlamento de Cataluña de 14 de octubre de 1987 y del acuerdo de la Mesa del Parlamento de 20 de octubre de 1987, que se adjuntan por certificación, interpone recurso de inconstitucionalidad en representación del Parlamento de Cataluña contra los artículos 2, 3.3 y 13 de la Ley Orgánica 5/1987, de 30 de julio, de Delegación de Facultades del Estado en las Comunidades Autónomas en relación con los Transportes por Carretera y por Cable.

El recurso se fundamenta en los siguientes

HECHOS

I. El Boletín Oficial del Estado núm. 182, de 31 de julio de 1987, publicó la Ley Orgánica 5/1987, de 30 de julio, de Delegación de Facultades del Estado en las Comunidades Autónomas en relación con los Transportes por Carretera y por Cable.

II. El Consejo Consultivo de la Generalidad, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 41 del Estatuto de Autonomía de Cataluña, al emitir el 18 de septiembre de 1987 dictamen relativo a la Ley 16/1987, de 31 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres, concluyó que el Parlamento de Cataluña y el Consejo Ejecutivo de la Generalidad están legitimados para interponer recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 2, 3.3 y 13 de la Ley Orgánica 5/1987, de 30 de julio, por conexión con la Ley 16/1987, de 31 de julio, que también es recurrida.

III. El Pleno del Parlamento de Cataluña, por mayoría absoluta y en convocatoria específica, tal como preceptua el artículo 141 y concordantes del Reglamento de la Cámara, acordó, en

sesión celebrada el día 14 de octubre de 1987, interponer recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 2, 3.3 y 13 de dicha Ley Orgánica.

IV. La Mesa del Parlamento, en sesión celebrada el día 20 de octubre de 1987, designó como comisionado, a los efectos de lo dispuesto en el artículo 82.1 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional al M.H. Sr. Miquel Coll i Alentorn, Presidente del Parlamento.

Y FUNDAMENTOS DE DERECHO

I. El Parlamento de Cataluña está legitimado para interponer el recurso de inconstitucionalidad contra la Ley Orgánica 5/1987 porque el contenido de dicha norma legal afecta el ámbito de autonomía de la Generalidad.

El Parlamento de Cataluña interpone recurso de inconstitucionalidad contra la Ley Orgánica 5/1987, de 30 de julio, de Delegación de Facultades del Estado en las Comunidades Autónomas en relación con los Transportes por Carretera y por Cable en virtud de la legitimación que a tal fin le confieren los artículos 162.1.a) de la Constitución y 32.2 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional.

No es preciso abundar sobre la legitimación del Parlamento puesto que la propia denominación de la Ley recurrida y la comprobación de que la Generalidad de Cataluña es titular de las competencias que los artículos 9.15 i 11.9 del Estatuto de Autonomía de Cataluña le reconocen en materia de transportes, evidencia que el contenido de la Ley que se recurre, afecta el orden competencial establecido en la Constitución y el Estatuto de Autonomía y, por tanto al ámbito propio de autonomía, tal como exige la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional y la jurisprudencia consolidada por éste (STC de 14 de julio de 1981 y de 23 de diciembre de 1982).

II. Regulación procesional y títulos profesionales : artículo 13 de la Ley Orgánica 5/1987.

Para evitar reiteraciones ociosas se dan por reproducidas las razones expuestas en los fundamentos de derecho II y V formulados con ocasión del recurso de inconstitucionalidad presentado por el Parlamento de Cataluña contra la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres, a las que se remite *in totum*. El artículo 13 de la Ley Orgánica 5/1987, de 30 de julio, de Delegación de Facultades del Estado en las Comunidades Autónomas en relación con los Transportes por Carretera y por Cable, infringe el orden constitucional puesto que el Estado, al delegar competencias administrativas relativas a la adquisición, acreditación y control de la capacitación profesional para el ejercicio del transporte, sin concretar que las mismas tan sólo afectan a los transportes de competencia estatal, vulnera el sistema de distribución de competencias entre el Estado y las Comunidades Autónomas, dibujado por la Constitución y los Estatutos de Autonomía, puesto que tal delegación presupone la negación de una competencia autonómica y, consiguientemente, delega competencias que no le corresponden, pues vienen directamente atribuidas por la Constitución y los Estatutos de Autonomía de las Comunidades Autónomas.

III. Artículos 2 y 3.3 de la Ley Orgánica 5/1987.

El artículo 2 de la Ley Orgánica 5/1987 delega a las Comunidades Autónomas funciones respecto de los «servicios parciales» que «se encuentren íntegramente comprendidos en el ámbito territorial de una Comunidad Autónoma». Tal previsión, como se intentará probar en las líneas que siguen, es manifiestamente inconstitucional.

En efecto, como se ha puesto de manifiesto en el fundamento de derecho II del recurso contra la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres, que ya ha sido invocado, la distribución de competencias en materia de transporte se basa en el principio o criterio de territorialidad; dicho criterio se aplica, no en relación a las infraestructuras o instalaciones sobre las que discurre la actividad de transporte, sino sobre la propia actividad del transporte, consistente en llevar mercancías o viajeros de un origen a un destino determi-

nados. Por tanto, los «servicios parciales» con itinerario íntegramente comprendido en el territorio de una Comunidad Autónoma, tan sólo pueden ser de competencia autonómica según lo previsto por las reglas de distribución de competencias contenidas en la Constitución y los Estatutos de Autonomía. Consiguientemente, la delegación prevista en el artículo 2 de la Ley Orgánica 5/87, en opinión de la recurrente, ha de considerarse inconstitucional por tratarse de una delegación de materias ajenas. El mismo razonamiento ha de seguirse en relación con el artículo 3.3 de la misma Ley, que delega a las Comunidades Autónomas funciones en materia de servicios regulares de viajeros de uso especial, cuando los centros de actividad que motivan su creación se hallan en territorio autonómico. En el caso, más que probable, dadas las características de este tipo de transporte y más si el centro de actividad que motiva su creación radica en territorio autonómico, de que el itinerario discurra exclusivamente por el territorio de una Comunidad Autónoma, el servicio habrá de reputarse autonómico y no estatal. Dado que el artículo impugnado no establece salvedad alguna respecto de los servicios que discurran íntegramente por el territorio de una Comunidad Autónoma, la previsión contenida en este artículo ha de considerarse contraria al bloque de la constitucionalidad.

Por todo lo expuesto al Tribunal Constitucional en Pleno,

SUPLICA : Que, admitiendo esta demanda y documentos de la acompañan, tenga por promovido recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 2, 3.3 y 13 de la Ley Orgánica 5/1987, de 30 de julio, de Delegación de Facultades del Estado en las Comunidades Autónomas en relación con los Transportes por Carretera y por Cable; y tras los trámites procedentes, dicte en su día Sentencia por la que se declare la nulidad de los artículos mencionados.

Es de justicia.

Barcelona para Madrid, a 29 de octubre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
Presidente del Parlamento de Cataluña

2. **TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT**2.10. **Projectes i propostes de resolució**2.10.40. **Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals**

**PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER LA QUAL S'ACORDA DE PRESENTAR A LA MESA
DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS LA PROPOSICIÓ DE LLEI SOBRE LES COMPETÈNCIES
DE QUALIFICACIÓ I REGISTRE DE LES SOCIETATS ANÒNIMES LABORALS
DE CATALUNYA (Reg. 11460)**

RETIRADA DE LA PROPOSTA

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 28 d'octubre de 1987, d'acord amb els articles 140.1 i 109.2 del Reglament, a proposta del Grup parlamentari del PSUC i per unanimitat dels presents, ha acordat la retirada de la Proposta de Resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Di-

putats la Proposició de Llei sobre les Competències de Qualificació i Registre de les Societats Anònimes Laborals de Catalunya (Reg. 11460).

El Secretari Segon
Felip Lorda i Alàiz

Palau del Parlament, 28 d'octubre de 1987
El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

2. **TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT**2.15. **Mocions subsegüents a interpellacions**

**MOCIÓ SUBSEGÜENT A LA INTERPELLACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE
EL COMPLIMENT DE LA LLEI DEL JOC DE CATALUNYA (Reg. 12608)**

REBUIG DE LA MOCIÓ

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 28 d'octubre de 1987, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la Llei del Joc de Catalunya, presentada pel Diputat I. Sr. Albert Alay, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana (Reg. 12608), i l'esmena presentada.

Finalment, posada a votació la dita Moció, ha estat rebutjada.

Palau del Parlament, 28 d'octubre de 1987

La Secretària Tercera
Flora Sanabra

El President del Parlament
Miquel Coll i Alentorn

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de normes

3.01.01. Projectes de llei**PROJECTE DE LLEI D'INCOMPATIBILITATS DEL PERSONAL AL SERVEI
DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT** (Reg. 9586)**DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ORGANITZACIÓ I ADMINISTRACIÓ
DE LA GENERALITAT I GOVERN LOCAL****PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT**

D'acord amb l'article 90.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* el Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei d'Incompatibilitats del Personal al Servei de l'Administració de la Generalitat (Reg. 9586) i les esmenes reservades per a defensar davant el Ple.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

La Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, en sessió tinguda el dia 29 d'octubre de 1987, ha estudiat el text del Projecte de Llei d'Incompatibilitats del Personal al Servei de l'Administració de la Generalitat, tramès pel Consell Executiu de la Generalitat, l'Informe de la Ponència i les esmenes presentades pels grups parlamentaris.

Finalment, recollint les modificacions aprovades per la Comissió, i d'acord amb el que disposen els articles 97 i 98 del Reglament del Parlament, ha acordat d'establir el Dictamen següent :

**PROJECTE DE LLEI D'INCOMPATIBILITATS
DEL PERSONAL AL SERVEI DE
L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT**

Els articles 9.8 i 10.1.1 de l'Estatut d'Autonomia atribueixen a la Generalitat, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, el desenvolupament legislatiu i l'execució de tot el que fa referència al règim estatutari dels funcionaris públics.

La Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, que desenvolupa la major part d'aquest règim estatutari dels funcionaris i de la resta del personal al servei de la Generalitat, estableix en la Disposició Addicional Setena, que el Consell Executiu ha de presentar al Parlament un projecte de llei d'incompatibilitats de la funció pública.

El Parlament, en ús de les competències estatutàries, aprova aquesta Llei d'Incompatibilitats, la qual s'inspira en el principi

de la dedicació del personal al servei de les administracions públiques a un sol lloc de treball, i determina els col·lectius afectats; les activitats compatibles; els casos en què es pot desenvolupar, amb autorització prèvia, un segon lloc de treball en el sector públic; les limitacions retributives que s'hi produeixen; la possibilitat d'autoritzar activitats privades, i també els aspectes procedimentals i disciplinaris que, en conjunt, garanteixen que els qui presten serveis en el sector públic no desenvolupin activitats que puguin impedir o menyscar el compliment estricte dels deures inherents al càrrec que ocupen o que puguin comprometre la independència, la imparcialitat o l'objectivitat en les tasques que tenen encomanades per raó del servei.

**Capítol I
Objecte i àmbit****Article 1**

1. L'objecte d'aquesta Llei és la determinació del sistema d'incompatibilitats de les persones que són compreses en l'àmbit d'aquesta.

2. Aquesta Llei s'aplica a les activitats dels col·lectius següents, sigui quina sigui llur relació jurídica de treball :

- a) Els alts càrrecs de l'Administració pública de Catalunya.
- b) El personal de la Sindicatura de Comptes i del Consell Consultiu.
- c) El personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels organismes, ens i corporacions de dret públic que depenen d'aquella, i al personal de les entitats gestores de la Seguretat Social.
- d) El personal al servei de les corporacions locals i dels ens, els organismes i les empreses que en depenen.
- e) El personal pertanyent a empreses públiques catalanes, el capital de les quals és constituït en més d'un 50% d'ingressos provinents d'alguna administració pública.
- f) El personal al servei d'entitats i corporacions de dret públic, els pressupostos de les quals es doten en més del 50% per les administracions públiques.
- g) El personal de les institucions de finances públiques dependents de les administracions públiques catalanes.
- h) La resta del personal comprès en l'àmbit d'aplicació de la Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat.

3. Als sols efectes d'aquesta Llei, i per al personal inclòs en el seu àmbit d'aplicació, es considerarà activitat al sector públic la desenvolupada pels membres electius de les corporacions locals, i de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes, pels alts càrrecs i per la resta de personal dels òrgans constitucionals i estatutaris, i de totes les administracions públiques, inclosa l'Administració de Justícia i dels ens, organismes i empreses d'elles dependents, incloses les entitats concertades i col·laboradores de la Seguretat Social en la prestació sanitària.

Capítol II Activitats compatibles

Article 2

No es consideren subjectes a incompatibilitat les activitats següents :

- a) Les derivades de l'administració del patrimoni personal o familiar, llevat del que determina l'article 11.
- b) La participació en seminaris, en cursos o en conferències tinguts en centres oficials destinats a la formació de funcionaris, si no tenen un caràcter permanent o habitual i no superen les setanta-cinc hores anuals.
- c) La participació en tribunals o en òrgans de selecció per a l'ingrés en les administracions públiques.
- d) La participació en exàmens, en proves o en avaluacions efectuades pel personal docent, si són diferents de les que li corresponen habitualment, en la manera que hom determinarà per reglament.
- e) L'exercici del càrrec de president, vocal o membre de les juntes rectores de mutualitats o patronats de funcionaris, sempre que aquell no sigui retribuït.
- f) La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica, i també la col·laboració en les publicacions derivades d'aquelles, sempre que no s'originin com a conseqüència d'una relació de treball o de prestació de serveis.
- g) La participació ocasional en col·loquis i en programes de qualsevol mitjà de comunicació social, i també la col·laboració i l'assistència ocasional a congressos, seminaris, conferències o cursos de caràcter professional, sempre que no s'originin com a conseqüència d'una relació de treball o de prestació de serveis.
- h) La realització de treballs de caràcter científic, tècnic o artístic, i també el desenvolupament de cursos d'especialització a què es refereix l'article 11 de la Llei Orgànica 11/1983, de Reforma Universitària.

Article 3

1. El personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei pot fer compatible les seves activitats amb l'exercici dels càrrecs electius següents :

- a) Membre del Parlament de Catalunya, llevat que el mateix Parlament n'estableixi la incompatibilitat.
- b) Membre de les corporacions locals, llevat que hi ocupi càrrecs retribuïts periòdicament i que tingui dedicació exclusiva.

2. En tots els casos, poden percebre només la retribució corresponent a una de les activitats sens perjudici de les dietes, indemnitzacions o assistències que corresponguin a l'altra activitat.

Capítol III Activitats públiques

Article 4

1. El personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei solament pot tenir un segon lloc de treball o una segona activitat en el sector públic si ho exigeix l'interès del mateix servei públic.

2. Hom pot autoritzar, una vegada complertes les prescripcions d'aquesta Llei, la compatibilitat per a ocupar un lloc de treball com a professor universitari associat en règim de dedicació a temps parcial i amb una durada determinada.

3. Hom pot autoritzar, complertes les prescripcions d'aquesta Llei, la compatibilitat dels catedràtics i els professors titulars d'universitats i dels catedràtics d'escoles universitàries per a ocupar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari o de caràcter exclusivament d'investigació, en centres públics de recerca, dins l'àrea d'especialitat de llur departament universitari, i sempre que els dos llocs estiguin autoritzats com de prestació a temps parcial.

4. Els qui ocupen un càrrec dels definits com a segon lloc per l'apartat 3 poden ésser autoritzats per a compatibilitzar un dels llocs docents universitaris a què fa referència.

5. Els professors titulars d'escoles universitàries d'infermeria poden ésser autoritzats a compatibilitzar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari, en els termes i les condicions indicats pels apartats 3 i 4.

6. En general, es considera que aquest interès públic es dona si es tracta d'un segon lloc de treball directament relacionat amb les tasques docents que són objecte del lloc de treball principal. Es pressuposa també l'interès públic si la funció docent objecte de la segona activitat està directament relacionada amb la funció o l'activitat que es considera principal.

7. En principi es considera també d'interès públic la realització habitual de funcions docents per a la formació, la selecció o el perfeccionament del personal en centres de formació de funcionaris.

8. Es considera també que hi ha interès públic per a exercir un segon càrrec o activitat si ho determina així el Consell Executiu.

9. En els supòsits assenyalats pels apartats 6, 7 i 8, correspon al Consell Executiu de determinar l'existència d'interès públic, que és condició necessària per a l'atorgament de l'autorització de compatibilitat. Els departaments interessats han d'eleva al Consell Executiu les propostes corresponents a fi que aquest declari la possible existència d'interès públic.

Article 5

1. Les remuneracions totals que hom pot percebre com a conseqüència de les autoritzacions atorgades en virtut de l'arti-

cle 4 no poden superar en cap cas les remuneracions màximes establertes en els Pressupostos Generals de l'Estat per al càrrec de director general o la que, si s'escau, determini a aquest efecte el Pressupost de la Generalitat. Tampoc no pot superar la retribució que li correspon per l'activitat principal, estimada en règim de jornada ordinària, incrementada d'acord amb els percentatges següents :

a) Un 30%, els funcionaris del Grup A o personal del nivell equivalent.

b) Un 35%, els funcionaris del Grup B o personal del nivell equivalent.

c) Un 40%, els funcionaris del Grup C o personal del nivell equivalent.

d) Un 45%, els funcionaris del Grup D o personal del nivell equivalent.

e) Un 50%, els funcionaris del Grup E o personal del nivell equivalent.

2. La superació d'aquests límits retributius, en còmput anual, requerirà un acord exprés del Consell Executiu o del Ple de les corporacions locals, i solament es pot concedir sobre la base de raons d'especial interès per al servei.

3. En l'àmbit d'aquesta Llei, s'entén per remuneració qualsevol dret de contingut econòmic derivat directament o indirectament d'una prestació o d'un servei personal, tant si la quantia és fixa o variable, com si s'acredita periòdicament o ocasionalment.

Article 6

Els serveis prestats en el segon lloc o activitat que hom autoritzi no es poden computar a efectes de triennis, de drets passius o de pensió per la Seguretat Social, i es poden suspendre o adequar-ne la cotització a efectes de drets passius o de pensió de la Seguretat Social. Les pagues extraordinàries i l'ajut familiar solament es poden percebre per un dels llocs, sigui quina sigui llur naturalesa.

Article 7

1. El personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei que per raó del càrrec o per designació o nomenament pertany a consells d'administració o òrgans de govern d'entitats o empreses públiques o privades en representació del sector públic, poden percebre únicament les dietes i les indemnitzacions derivades de la seva assistència en la quantia prevista en el règim general de dietes i indemnitzacions de la Generalitat de Catalunya o de la corporació local de què es tracta. En tot cas únicament es podran percebre les dietes i indemnitzacions derivades de la seva assistència a dos consells d'administració o a òrgans de govern esmentats anteriorment.

2. No es pot pertànyer a més de dos consells d'administració o a òrgans de govern fixats per l'apartat 1, llevat que aquesta pertinença ho sigui en virtut del càrrec o bé sigui determinada pel Consell Executiu o pel ple de la corporació local de què es tracti.

Article 8

1. Correspon al Consell Executiu o, si s'escau, al ple de la corporació local de determinar amb caràcter general els llocs de treball del sector públic que es poden desenvolupar en règim de prestació a temps parcial.

2. El Consell Executiu pot determinar els llocs que són incompatibles amb les professions o les activitats privades que poden comprometre la imparcialitat o la independència del personal, impedir o menyscarbar l'estricta compliment de llurs deures o perjudicar l'interès general, i cal fer-ho constar en la relació pública de llocs de treball.

Article 9

1. El Conseller competent o el Ple de la corporació local en el seu cas, ateses les especials qualificacions del personal que d'ell depengui, excepcionalment podrà autoritzar l'exercici d'activitats de recerca, de caràcter no permanent, o d'assessorament per a supòsits concrets.

2. En cap cas no es poden autoritzar aquestes activitats si la persona afectada té el lloc de treball en el Departament que té encomanades aquelles tasques.

Article 10

1. El qui accedeix per qualsevol títol a un nou lloc de treball del sector públic que d'acord amb el que disposa aquesta Llei és incompatible amb els que ocupa en aquell moment ha d'optar per un d'ells abans de la presa de possessió.

2. Si no exerceix en el termini assenyalat l'opció que detalla l'apartat 1, s'entén que opta pel nou lloc, i resta en l'altre en la situació administrativa corresponent.

3. Si el nou lloc pot ésser declarat compatible, dins de deu dies a comptar des del començament del termini de presa de possessió, hom n'ha de sol·licitar l'autorització. Aquest termini s'entén prorrogat fins que es resolgui la sol·licitud de compatibilitat.

4. Si l'òrgan a qui correspon la resolució aprecia que les activitats o els llocs de treball declarats resulten incompatibles, i l'interessat no ha efectuat l'opció que detalla l'apartat 1, aquest òrgan li ho ha de notificar perquè abans de quinze dies efectui l'opció que estimi convenient. Si transcorregut aquest termini no exerceix aquest dret s'entén que opta pel nou lloc, i que resta en l'altre en la situació administrativa corresponent.

5. El termini de quinze dies damunt dit no pot ésser ampliat llevat que es tracti d'un cas de força major degudament provada, a judici de l'Administració.

Capítol IV Activitats privades

Article 11

Hom pot autoritzar el personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei per a l'exercici d'activitats privades en els termes establerts

per l'article 12, llevat dels casos següents :

a) El desenvolupament d'activitats privades, per si o mitjançant substitució, incloses les de caràcter professional, siguin per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o de particulars, que es relacionin directament amb les que desenvolupa el departament, l'organisme, l'entitat o l'empresa pública en què presta serveis.

S'exceptuen d'aquesta prohibició les activitats particulars que s'exerceixen en virtut d'un dret legalment reconegut i que realitzen per a si els directament interessats.

No poden ésser objecte de compatibilitat les activitats professionals que s'han de prestar a persones a què hom està obligat a atendre en el desenvolupament del càrrec públic.

b) La pertinença a consells d'administració o a òrgans rectors d'empreses o entitats privades, si l'activitat d'aquestes està directament relacionada amb les que desenvolupi el departament, l'organisme, l'entitat o l'empresa pública en què presta serveis el personal afectat i sens perjudici del que estableix l'article 7.

c) El desenvolupament d'activitats privades, incloses les de caràcter professional, ja sigui per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o de particulars, en els assumptes en què intervingui o hagi intervingut en els dos darrers anys o en els que hagi d'intervenir per raó del lloc públic.

d) El desenvolupament, per si o per persones interposades, de càrrecs de tot ordre en empreses o en societats concessionàries, contractistes d'obres, serveis o subministraments, arrendatàries o administradors de monopolis o amb participació o aval del sector públic, sigui quina sigui la configuració jurídica d'aquestes.

e) La participació superior al 10% del capital de les empreses o societats a què es refereix la lletra d).

Article 12

1. Es pot reconèixer la compatibilitat per al desenvolupament d'activitats privades en els casos següents :

a) Si hom ocupa un sol lloc de treball en el sector públic en règim de jornada ordinària i no se supera el límit establert per l'apartat 2.

b) Quan l'activitat privada es correspongui amb llocs de treball de caràcter públic que requereixin la presència efectiva de l'interessat durant un horari igual o superior a la meitat de la jornada ordinària en la corresponent administració pública, sempre que el lloc desenvolupat en el sector públic tingui la consideració de prestació a temps parcial.

c) Si hom té autoritzada la compatibilitat d'un segon lloc o activitat pública i no superessin entre tots dos la jornada màxima de l'Administració.

2. Sens perjudici del que estableix el número 1 d'aquest article, en cap cas la suma de jornades de l'activitat pública principal i l'activitat privada no pot superar la jornada ordinària de l'Administració incrementada d'un 50%.

Article 13

El personal a qui es refereix aquesta Llei no pot invocar o fer

ús de la seva condició pública per a l'exercici de cap activitat mercantil, professional o industrial.

Article 14

No es pot autoritzar ni reconèixer compatibilitat al personal que ocupi els llocs de treball que comporten la percepció d'un complement específic pel factor d'incompatibilitat o per un concepte equiparable.

Article 15

1. La percepció de pensió per jubilació o retir per drets passius o per qualsevol règim de seguretat social públic i obligatori és incompatible amb l'exercici de les funcions de llocs de treball en el sector públic corresponents a diputats del Parlament de Catalunya, a membres de les corporacions locals, a alts càrrecs i a la resta del personal de les administracions públiques catalanes, dels ens i els organismes públics de Catalunya, incloses les entitats col·laboradores i les concertades de la Seguretat Social en la prestació sanitària.

2. La percepció de les pensions damunt dites resta en suspens pel temps que hom romanguí en aquest lloc de treball, sense que això n'afecti les seves actualitzacions.

3. En l'àmbit laboral és compatible la pensió de jubilació parcial amb un lloc de treball a temps parcial.

Capítol V Procediment

Article 16

El qui desitja exercir alguna altra activitat o ocupar un lloc de treball públic o privat ha de formular prèviament la declaració d'activitats corresponent, segons el model establert per reglament.

Article 17

L'exercici d'un segon lloc de treball o activitat pública o privada requereix, en tots els casos, autorització expressa prèvia.

Article 18

Sens perjudici del que disposa l'article 10, en el cas que l'interessat no hagi fet constar per quina de les activitats o llocs de treball declarats opta com a principal es procedirà de la manera que segueix :

1. Es considera activitat principal la desenvolupada en el sector públic amb jornada i horari ordinaris, en els casos que aquesta Llei determina.

2. Si s'exerceixen dos càrrecs o activitats públiques compatibles a temps parcial, es considera principal la que té la jornada més llarga. En el cas d'ésser ambdues d'igual durada es consi-

dera principal la de nivell i retribució més alts, i en el cas d'ésser ambdues també iguals en aquests aspectes es considera principal la de més antiguitat.

Article 19

1. Per a poder atorgar la compatibilitat d'un segon lloc o activitat públics és necessari un informe en relació amb els llocs de caràcter públic, de l'òrgan competent de la corresponent Administració pública, director de l'organisme, ens o empresa pública.

2. Únicament és de caràcter vinculant l'informe desfavorable emès per l'òrgan competent.

Article 20

Si hom exerceix diversos càrrecs o activitats públics declarats prèviament compatibles, la sol·licitud de compatibilitat per a una activitat privada s'ha d'efectuar en relació amb tots els llocs declarats compatibles.

Article 21

1. Els reconeixements de compatibilitat no poden modificar la jornada de treball ni l'horari de l'interessat, i resten automàticament sense efecte en cas de canvi de lloc en el sector públic o de modificació de les condicions del lloc de treball.

2. Així mateix, l'autorització de compatibilitat està condicionada a l'estricta compliment de la jornada i l'horari en els llocs de caràcter públic.

Article 22

1. En l'àmbit de la Generalitat, les declaracions de compatibilitat corresponen :

a) Al Conseller de Sanitat i Seguretat Social, respecte al personal sanitari que desenvolupa l'activitat principal adscrit al seu departament, organismes o entitats que en depenen.

b) Al Conseller d'Ensenyament, respecte al personal docent que desenvolupa l'activitat principal adscrit al seu departament, organisme o entitats que en depenen. En l'àmbit universitari aquesta competència serà exercida pel Rector de la Universitat.

c) Al Conseller competent en matèria de funció pública, respecte a la resta del personal que desenvolupi la seva activitat principal a l'Administració de la Generalitat, en els organismes, ens, corporacions de dret públic i empreses que d'ella en depenen.

2. En l'àmbit de les corporacions locals, la competència per a fer les declaracions de compatibilitat correspon al ple de la corporació.

Capítol VI Règim disciplinari

Article 23

L'incompliment del que disposa aquesta Llei pel que fa al règim d'incompatibilitats ha d'ésser sancionat disciplinàriament, sens perjudici de l'executivitat de la incompatibilitat en què s'hagi incorregut.

Article 24

1. Els òrgans als quals pertoca la direcció, la inspecció o el comandament dels diversos serveis han de tenir cura, sota llur responsabilitat, de prevenir o corregir, si s'escau, les incompatibilitats en què pugui incórrer el personal.

2. Especialment, la Inspecció General de Serveis de Personal ha de vigilar i ha de corregir d'ofici tot el que es refereix a matèria d'incompatibilitats dins l'àmbit de l'Administració de la Generalitat. El ple de les corporacions locals ha de determinar, si s'escau, en funció del nombre de personal de què disposa cada corporació, la conveniència d'establir un òrgan amb responsabilitat específica a aquest efecte.

Disposicions Addicionals

Primera

1. L'Administració de la Generalitat ha de fixar per reglament la jornada màxima, la jornada ordinària i la jornada parcial dels diversos col·lectius de personal al seu servei, a l'efecte del que estableix aquesta Llei.

2. Les altres administracions públiques catalanes han de fixar, d'acord amb les normes respectives, els tipus de jornada damunt dites.

Segona

El Consell Executiu pot determinar, amb caràcter general, els llocs de treball del sector públic sanitari dependent de la Generalitat que es poden prestar a temps parcial, mentre no es procedeixi a la regulació d'aquesta matèria amb una norma amb rang de llei.

Disposició Transitòria

A l'efecte d'aquesta Llei, els règims continguts en les Disposicions Transitòries Tercera, Quarta, Cinquena, Sisena i Setena de la Llei 53/1984, del 26 de desembre, i les altres disposicions que la despleguen en l'àmbit de Catalunya, es continuaran aplicant durant el temps previst en aquelles per al personal que es troba en alguna de les situacions establertes en les dites normes.

Palau del Parlament, 29 d'octubre de 1987

El Secretari en funcions
Jaume Aligué

El President de la Comissió
Jaume Camps i Rovira

ESMENES RESERVADES PER A DEFENSAR EN EL PLE

1. Esmena a la totalitat*De retorn del
Projecte al Govern**G. p. Popular*

MOTIVACIÓ : Improcedència d'aprovar una llei que és reproducció exacta de la Llei 53/1984, del 26 de desembre.

2. Esmena a la totalitat*Amb text alternatiu**G. Socialista*

**PROJECTE DE LLEI D'INCOMPATIBILITATS
DELS ALTS CÀRRECS I DEL PERSONAL AL SERVEI
DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT**

Preàmbul

Els articles 9, apartat 8.º, i 10, apartat 1.º1) de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, preveuen, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, el desenvolupament legislatiu i l'execució d'allò relatiu al règim estatutari dels funcionaris públics.

La Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, va desenvolupar la major part d'aquest règim estatutari dels funcionaris i de la resta del personal al servei de la Generalitat i preveia, en la seva Disposició Addicional Setena, que el Consell Executiu presentaria al Parlament un Projecte de Llei d'Incompatibilitats, matèria de la funció pública.

És en l'ús d'aquestes competències que el Parlament aprova la present Llei d'Incompatibilitats dels Alts Càrrecs i del Personal al Servei de l'Administració de la Generalitat, la qual s'inspira en l'interès dels ciutadans, únic objectiu que en última instància justifica l'existència de l'Administració Pública, la qual demana i es beneficia de l'impuls de moralització i transparència, donant suport amb això a la legitimitat de les nostres institucions polítiques.

Es dona un pas important en la conservació de la independència de l'Administració i dels seus gestors, davant dels interessos particulars aliens al servei públic.

Així mateix, la dedicació deguda a la funció política i al desenvolupament dels alts càrrecs de l'Administració, ateses les responsabilitats que els són pròpies, fa aconsellable la dedicació plena i exclusiva al càrrec que ocupen.

Per altra banda, aquesta Llei té present el principi de dedicació del personal al servei de les administracions públiques a un sol lloc de treball, i en la qual es determinen els col·lectius afectats per ella; les activitats compatibles; aquells casos en què es pot desenvolupar, prèvia autorització, un segon lloc de treball en el sector públic; les limitacions retributives que es produeixen; la possibilitat d'autoritzar activitats privades, i també els aspectes procedimentals i disciplinaris que, en conjunt, garanteixin que els que estan prestant serveis en el sector públic

no desenvolupin activitats que puguin impedir o menyscar l'estricta compliment dels deures a complir per raó del servei públic o que puguin comprometre la independència, la imparcialitat o l'objectivitat en les tasques que tinguin encomanades per raó del servei.

**Títol I
Dels alts càrrecs**

Article 1

1. Als efectes de la present Llei es consideraran alts càrrecs els membres del Consell Executiu i tots aquells titulars de llocs de lliure designació del Consell Executiu que, per ser d'especial confiança o responsabilitat, tinguin aquesta qualificació.

2. En qualsevol cas, estaran compresos en l'apartat anterior els següents :

a) Secretaris generals i directors generals de les conselleries o càrrecs similars.

b) Els presidents, vocals dels consells d'administració, directors generals i càrrecs similars d'empreses públiques, entitats autònomes i societats, definides a l'article 1 de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

c) L'Interventor General, els Interventors Delegats, els Interventors Adjunts i els Interventors Territorials de la Generalitat de Catalunya.

d) Els Tresorers, Recaptadors i Dipositaris dels fons públics de la Generalitat de Catalunya.

e) Els altres càrrecs de lliure designació que reglamentàriament així es qualifiquin.

Article 2

1. L'exercici d'un alt càrrec dependent de la Generalitat de Catalunya es prestarà amb dedicació absoluta, essent incompatible amb l'exercici per si mateix o bé mitjançant substitució, de qualsevol altre lloc, càrrec, professió o activitat pública o privada, pel seu compte o per compte d'altri, retribuïda mitjançant sou, aranzel, participació o qualsevol altra forma de remuneració.

2. El règim d'incompatibilitat previst en el paràgraf anterior afectarà igualment els càrrecs de representació popular, així com els càrrecs electius a cambres o entitats professionals i els retribuïts per col·legis professionals que tinguin funcions públiques atribuïdes o hi coadjuvin, amb excepció de les previstes en aquesta Llei.

3. En qualsevol cas, no es podrà percebre més d'una remuneració amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, o dels organismes autònoms i empreses que en depenguin, sens perjudici de les dietes, indemnitzacions i assistències que siguin declarades compatibles sobre la base del que prescriu la present Llei.

Article 3

Conforme al que preveu l'article 2 de la present Llei, els càrrecs enumerats a l'article 1 són incompatibles entre si i en particular :

a) Amb qualsevol altre càrrec que figuri al servei o en els pressupostos de les administracions, organismes o empreses públiques dependents de la Generalitat de Catalunya, o amb qualsevol activitat per compte directe o indirecte d'aquestes, així com les funcions públiques retribuïdes mitjançant aranzel, participació o qualsevol altra forma de remuneració.

b) Amb l'exercici per si mateix o per persona interposada de càrrecs de tota mena en empreses o societats concessionàries, contractistes d'obres, serveis i subministraments, arrendatàries o administradores de monopolis o amb participació o ajuts del sector públic, sigui quina sigui la seva configuració jurídica, amb excepció de les prescripcions previstes a l'article 6 d'aquesta Llei.

Les incompatibilitats a què es refereixen els dos articles anteriors determinaran l'accés a la situació administrativa o laboral que en cada cas correspongui, amb reserva del lloc o plaça i destinació, en les condicions que determinin les normes específiques d'aplicació.

c) Amb la percepció de pensions, drets passius o de qualsevol règim obligatori de la Seguretat Social.

La percepció de les pensions indicades quedarà en suspens durant el temps que s'exerciti la funció incompatible, i es recuperarà automàticament en cessar-ne. En el cas de percepció, s'haurà d'ingressar el seu import en la Tresoreria de la Generalitat de Catalunya.

Article 4

L'exercici d'un alt càrrec de la Generalitat de Catalunya és incompatible en particular amb les activitats privades següents

a) L'exercici de càrrec per si mateix o per persona interposada que comporti funcions de direcció, gestió, representació o assessorament en tota classe de companyies, societats mercantils i civils i consorcis de fins lucratiu, encara que no siguin de serveis públics ni tinguin relacions contractuals amb les Administracions, organismes o empreses públiques.

b) L'exercici per si mateix, persona interposada o mitjançant substitució, de la professió a què per raons dels seus títols o aptituds es pogués dedicar, amb excepció del que disposa l'article 5.c) i d) de la present Llei.

c) La gestió, defensa, direcció o assessorament d'affers particulars aliens, quan per la seva índole correspongui a les administracions públiques resoldre'ls o s'hi impliqui la realització d'algun fi o servei públic.

d) Participar en qualsevol forma de promoció d'empresa o activitats professionals privades.

Article 5

Malgrat el que es disposa en els articles anteriors, l'exercici de les funcions de qualsevol dels alts càrrecs de la Generalitat

de Catalunya podrà ser compatible amb :

a) Ostentar aquells càrrecs que els corresponguin amb caràcter institucional o que per la seva pròpia condició hi fossin designats.

b) Exercir funcions representatives en organismes, corporacions, fundacions i institucions anàlogues, així com en empreses i societats de capital públic mitjançant càrrecs la designació dels quals correspongui als organismes institucionals de la Generalitat de Catalunya o càrrecs que es derivin de les dites funcions.

c) Exercir funcions docents i investigadores com a professor universitari i associat en règim de dedicació no superior a la de temps parcial i amb una durada contractual determinada, sempre que no suposi un perjudici en l'exercici del càrrec institucional.

Per a l'exercici de les funcions referides en el paràgraf anterior, es requerirà l'autorització expressa en els termes que el Consell Executiu reglamentàriament estableixi.

d) Desenvolupar activitats científiques i culturals realitzades amb caràcter no habitual, havent-se de sol·licitar l'autorització en la forma establerta en l'apartat anterior.

Article 6

Les activitats derivades de l'administració del patrimoni personal o familiar no estan subjectes al règim d'incompatibilitat previst en els articles 3 i 4 d'aquesta Llei, amb excepció del supòsit de participació superior al 10% entre l'interessat, el seu cònjuge i fills menors, en empreses que tinguin concerts d'obra, serveis o subministraments, sigui quina sigui la seva naturalesa, amb l'entitat pública en què exerciti el seu càrrec.

Article 7

Els alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya estaran obligats a inhibir-se del coneixement dels afers en què haguessin intervingut amb anterioritat o que afectin empreses o societats en la direcció, assessorament o administració de les quals hi haguessin participat ells, el seu cònjuge, parents fins al quart grau civil de consanguinitat o segon d'afinitat.

Article 8

El desenvolupament d'activitats incompatibles per part d'alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya suposarà :

1. En el supòsit a què es refereix l'apartat a) de l'article 3, l'accés a la situació administrativa que en cada cas correspongui.

2. En el supòsit a què es refereix l'apartat b) de l'article 3 :

a) La suspensió en l'exercici dels càrrecs previstos en aquest apartat.

b) La prohibició d'obtenir-los mentre exercitin els que són causa d'incompatibilitat i durant dos anys després del seu cessament, excepte en el cas que fossin designats en representació de les administracions públiques o quan els estiguessin exercint i haguessin cessat amb motiu del seu nomenament.

3. En el supòsit previst a l'article 4, apartat a), la suspensió de tota actuació o activitat pròpia dels càrrecs compresos en aquest apartat durant el temps que exercitin els que són causa d'incompatibilitat, així com la impossibilitat d'accedir a nous càrrecs compresos en el mateix apartat. En cessar-ne podran reintegrar-se al seu exercici.

4. En el supòsit previst a l'article 4, apartat b), cessar en l'exercici professional actiu mentre exercitin el càrrec.

Article 9

Els càrrecs a què fa referència aquesta Llei faran declaració sobre les causes de possible incompatibilitat d'acord amb el model que reglamentàriament estableixi el Consell Executiu. En aquest model constarà la declaració notarial dels seus béns, així com les fonts dels seus ingressos de qualsevol tipus, que es presentarà en el termini dels tres mesos següents a la seva presa en possessió.

Igualment, i dintre dels tres mesos següents al seu cessament, hauran de fer constar notarialment les modificacions que s'haguessin produït en el seu patrimoni durant el mandat, així com la seva procedència i justificació.

Article 10

Les empreses o societats que prenguin part en licitacions públiques, contractes o s'hagin d'encarregar de la gestió de qualsevol servei públic, hauran d'acreditar, mitjançant l'oportuna certificació expedida pel seu òrgan de direcció o representació competent, que no forma part dels òrgans de govern o administració cap persona a què es refereix la present Llei. No s'acceptaran aquelles proposicions que no acompanyin la dita certificació juntament amb la documentació requerida en cada cas.

Article 11

La Intervenció de la Generalitat de Catalunya no autoritzarà les nòmines o pagaments en què s'infringeixi algun dels preceptes d'aquesta Llei.

Títol II

Del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

Article 12

1. És objecte d'aquest Títol II la determinació del sistema d'incompatibilitats de les persones compreses en el seu àmbit.

2. S'aplicarà, qualsevol que sigui la relació jurídica de treball, a les activitats dels col·lectius següents :

a) Personal de la Sindicatura de Comptes i del Consell Consultiu.

b) Personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i dels organismes, ens i corporacions de dret públic

que d'ella depenen i al personal de les entitats gestores de la Seguretat Social i de les entitats col·laboradores i concertades.

c) Personal al servei de les corporacions locals i dels ens, organismes i empreses que d'elles depenen.

d) Personal pertanyent a empreses públiques catalanes, sempre que el seu capital s'hagi constituït en més d'un 50% d'ingressos provinents d'alguna administració pública.

e) Personal al servei d'entitats i corporacions de dret públic si la dotació, en els seus pressupostos, per part d'administracions públiques, en superés el 50%.

f) El personal de les institucions de finances públiques dependents de les administracions públiques catalanes.

g) La resta de personal a qui resulti d'aplicació la Llei 17/1985, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat.

Article 13

No es consideraran subjectes a incompatibilitats les activitats següents :

1. Les derivades de l'administració del patrimoni personal o familiar, llevat del que es determina en l'article 24.

2. Les activitats en seminaris, cursos o conferències en centres oficials destinats a la formació de funcionaris, quan no tinguin caràcter permanent o habitual i no superin les setanta-cinc hores anuals.

3. La participació en tribunals o òrgans de selecció per a l'ingrés en les administracions públiques.

4. La participació en exàmens, proves o avaluacions que efectuï el personal docent i que siguin diferents de les que habitualment li corresponguin, en la forma que reglamentàriament es determinarà.

5. L'exercici en el càrrec de president, vocal o membres de juntes rectores de mutualitats o patronats de funcionaris, sempre que no siguin retribuïdes.

6. La producció i la creació literària, artística, científica i tècnica, i també les publicacions derivades d'aquelles, sempre que no s'originin com a conseqüència d'una relació de treball o de prestació de serveis.

7. La participació ocasional en col·loquis i programes en qualsevol mitjà de comunicació social, i també la col·laboració i l'assistència ocasional a congressos, seminaris i conferències o cursos de caràcter professional, sempre que no s'originin com a conseqüència d'una relació de treball o de prestació de serveis.

8. La realització de treballs de caràcter científic, tècnic o artístic, i també el desenvolupament de cursos d'especialització a què es refereix l'article 11 de la Llei de Reforma Universitària.

Article 14

El personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei podrà compatibilitzar les seves activitats amb el desenvolupament dels següents càrrecs electius :

a) Membres del Parlament de Catalunya, llevat que percebin retribucions periòdiques per l'exercici de les seves funcions o que el mateix Parlament n'estableixi la incompatibilitat.

b) Membres de les corporacions locals, llevat que desenvolupin en elles càrrecs retribuïts de forma periòdica i que tinguin dedicació exclusiva.

En tot cas, solament podran percebre la retribució corresponent a una de les activitats sens perjudici de les dietes, indemnitzacions o assistències que corresponguin a l'altra activitat.

Article 15

1. Es podrà autoritzar la compatibilitat, complertes la resta d'exigències d'aquesta Llei, per a desenvolupar un lloc de treball com a professor universitari associat en règim de dedicació a temps parcial i amb durada determinada.

2. Als catedràtics i professors titulars d'universitats i als catedràtics d'escoles universitàries se'ls podrà autoritzar, complertes les altres exigències d'aquesta Llei, la compatibilitat per a desenvolupar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari o de caràcter exclusivament d'investigació, en centres públics d'investigació, dins de l'àrea d'especialitat del seu departament universitari, i sempre que els dos llocs estiguin autoritzats com de prestació a temps parcial.

Els qui desenvolupin un dels definits com a segon lloc en el paràgraf anterior podran ser autoritzats per a compatibilitzar un dels llocs docents universitaris als que es fa referència.

3. Els professors titulars d'escoles universitàries d'Infermeria podran ser autoritzats a compatibilitzar un segon lloc de treball en el sector públic sanitari en els termes i les condicions indicats en els paràgrafs anteriors.

Article 16

1. El personal comprès en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei podrà desenvolupar un segon lloc de treball o activitat en el sector públic quan, per raó d'interès públic, es determini mitjançant decret del Consell Executiu.

2. L'exercici d'aquesta segona activitat només podrà prestar-se en règim laboral, a temps parcial i amb una durada determinada, en les condicions establertes en la legislació laboral.

3. Per a l'exercici de la segona activitat serà indispensable la prèvia i expressa autorització de compatibilitat, que no suposarà modificació de jornada de treball i horari dels dos llocs i que es condiciona al seu estricte compliment.

4. En tot cas, l'autorització de compatibilitat es farà per raons d'interès públic.

Article 17

1. Es podrà considerar en general que l'interès públic es dóna quan es tracta d'un segon lloc de treball directament relacionat amb les tasques docents que siguin objecte del lloc de treball principal.

També es pressuposarà l'interès públic quan la funció docent objecte de la segona activitat estigui directament relacionada amb la funció o l'activitat que es consideri principal.

2. Es podrà considerar, en general, d'interès públic la rea-

lització de funcions docents per a la formació, la selecció o el perfeccionament del personal amb caràcter habitual en centres de formació de funcionaris.

Article 18

1. Les remuneracions totals que es podran percebre com a conseqüència de les autoritzacions atorgades en virtut de l'article anterior no podran superar en cap cas les remuneracions màximes previstes en els Pressupostos Generals de l'Estat per al càrrec de director general o la que, si s'escau, s'assenyali a aquests efectes en el Pressupost de la Generalitat. Tampoc es podrà superar la retribució que li correspongui per l'activitat principal, estimada en règim de jornada ordinària, incrementada en :

— 30 per cent per als funcionaris del Grup A o personal del nivell equivalent.

— 35 per cent per als funcionaris del Grup B o personal del nivell equivalent.

— 40 per cent per als funcionaris del Grup C o personal del nivell equivalent.

— 45 per cent per als funcionaris del Grup D o personal del nivell equivalent.

— 50 per cent per als funcionaris del Grup E o personal del nivell equivalent.

2. La superació d'aquests límits retributius, amb còmput anual, requerirà acord exprés del Consell Executiu o del ple de les corporacions locals i solament es podrà concedir amb base a raons d'especial interès per al servei.

S'entén per remuneració en l'àmbit d'aquesta Llei qualsevol dret de contingut econòmic derivat directament o indirectament d'una prestació o servei personal, sigui la seva quantia fixa o variable i s'acrediti periòdicament o ocasionalment.

Article 19

Els serveis prestats en el segon lloc o activitat que s'autoritzin no es computaran a efectes de triennis, drets passius o pensió per la Seguretat Social, podent-se suspendre o adequar la cotització a efectes de drets passius o de pensió per la Seguretat Social. Les pagues extres, i també l'ajut familiar, solament es podran percebre per un dels llocs, qualsevulla que sigui la seva naturalesa.

Article 20

1. El personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei que per raó del seu càrrec o per designació o nomenament pertanyi en representació del sector públic a consells d'administració o òrgans de govern d'entitats o empreses públiques o privades, percebran únicament les dietes i les indemnitzacions derivades de la seva assistència en la quantia prevista al règim general de dietes i indemnitzacions de la Generalitat de Catalunya o de la corresponent corporació local.

2. No es podrà pertànyer a més de dos consells d'administració o a òrgans de govern esmentats a l'apartat anterior,

llevat que aquesta pertinença a tots ells ho sigui en virtut del seu càrrec o determinada pel Consell Executiu o pel ple de la corporació local corresponent. En tot cas únicament es podran percebre les dietes i les indemnitzacions derivades de la seva assistència a dos consells d'administració o a òrgans de govern esmentats anteriorment.

Article 21

1. Correspondrà al Consell Executiu o, si s'escau, al ple de la corporació local, la determinació amb caràcter general dels llocs de treball del sector públic que es poden desenvolupar en règim de prestació a temps parcial.

2. El Consell Executiu podrà determinar els llocs que siguin incompatibles amb les professions o les activitats privades que puguin comprometre la imparcialitat o la independència del personal, impedir o menyscarbar l'estricta compliment dels seus deures o perjudicar l'interès general. Això es reflectirà en la relació de llocs de treball.

Article 22

El conseller competent en cada cas, el ple de la corporació local o l'òrgan de govern de les entitats, les corporacions o les empreses públiques, ateses les especials qualificacions del personal que d'ells depengui, excepcionalment els podran autoritzar l'exercici d'activitats d'investigació, de caràcter no permanent, o d'assessorament per a supòsits concrets.

En cap cas es podran autoritzar aquestes activitats quan la persona afectada tingui el seu lloc de treball en el Departament que tingui encomanades les funcions de realitzar aquelles tasques.

Article 23

1. Els qui accedeixin per qualsevol títol a un nou lloc del sector públic que sigui incompatible amb els que venien desenvolupant, hauran d'optar per un d'ells en el termini de presa de possessió.

2. Si no s'exercia en el termini assenyalat l'esmentada opció s'entendrà que opten pel nou lloc, quedant en l'altre en la situació administrativa que els correspongui.

3. Si el nou lloc fos susceptible de compatibilitat, dintre del termini de deu dies des del començament del termini de presa de possessió s'haurà de sol·licitar l'autorització corresponent, entenent-se prorrogat aquest termini mentre no es resolgui la sol·licitud de compatibilitat.

4. Si l'òrgan a qui correspon la resolució aprecia que les activitats o els llocs de treball declarats són incompatibles i no s'hagués exercit l'opció per part de l'interessat, se li notificarà perquè en el termini de quinze dies exerceixi l'opció que cregui convenient; si transcorregut aquest termini no exercís aquest dret, s'entendrà que opta pel nou lloc quedant en l'anterior en la situació administrativa que li correspongui, sens perjudici de la devolució de les assignacions indegudament percebudes.

Article 24

Es podrà autoritzar al personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei l'exercici d'activitats privades en els termes establerts a l'article 25, llevat dels casos següents :

a) El desenvolupament d'activitats privades, per si o mitjançant substitució, incloses les de caràcter professional, siguin per compte propi a sota la dependència o al servei d'entitats o particulars que es relacionin directament amb les que desenvolupi el departament, l'organisme, l'entitat o l'empresa pública on presti els seus serveis.

S'exceptuaran d'aquesta prohibició les activitats particulars que s'exercitin en virtut d'un dret legalment reconegut i que realitzin per a si els directament interessats.

No poden ésser objecte de compatibilitat les activitats professionals que s'hagin de prestar a persones que s'estigui obligat a atendre en el desenvolupament del lloc públic.

b) La pertinença a consells d'administració o òrgans rectors d'empreses o entitats privades, sempre que l'activitat d'aquestes estigui directament relacionada amb les que desenvolupi el departament, l'organisme, l'entitat o l'empresa pública en la qual presti els seus serveis el personal afectat i sens perjudici del que estableix l'article 20.

c) El desenvolupament d'activitats privades, incloses les de caràcter professional, ja sigui per compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o particulars, en els assumptes en els quals estigui intervenint o hagi intervingut en els dos darrers anys o hagi d'intervenir per raó del lloc públic.

d) El desenvolupament, per si o per persones interposades, de càrrecs de tot ordre en empreses o societats concessionàries, contractistes d'obres, serveis o subministraments, arrendatàries o administradors de monopolis o amb participació o aval del sector públic, qualsevulla que sigui la configuració jurídica d'aqueixes.

e) La participació superior al 10 per 100 del capital de les empreses o les societats a què es refereix el paràgraf anterior.

Article 25

1. Es podrà reconèixer la compatibilitat per al desenvolupament d'activitats privades en els casos següents :

a) Quan desenvolupant un sol lloc de treball en el sector públic en règim de jornada ordinària no se superi el límit establert a l'apartat 2 d'aquest article.

b) Quan l'activitat privada requereixi la presència efectiva de l'interessat durant un horari igual o superior a la meitat de la jornada ordinària en la corresponent administració pública, sempre que el lloc desenvolupat en el sector públic tingui la consideració de prestació a temps parcial.

c) Quan tenint autoritzada la compatibilitat d'un segon lloc o activitat públiques no superessin entre els dos la jornada ordinària de l'Administració.

2. En cap cas la suma de jornades de treball desenvolupades en el sector públic i privat no podrà superar la jornada ordinària de l'Administració incrementada en un 50%.

Article 26

El personal a què es refereix aquesta Llei no podrà invocar o fer ús de la seva condició pública per a l'exercici de qualsevol activitat mercantil, professional o industrial.

Article 27

No es podrà autoritzar o reconèixer compatibilitat al personal que desenvolupi llocs que comportin la percepció de complement específic pel factor d'incompatibilitat o concepte equiparable.

Article 28

1. El desenvolupament d'un lloc de treball en el sector públic que correspongui a diputats del Parlament de Catalunya, de les corporacions locals, dels alts càrrecs i el restant personal de les administracions públiques catalanes, dels ens i els organismes públics de Catalunya, incloent-hi les entitats col·laboradores i les concertades de la Seguretat Social en la prestació sanitària, seran incompatibles amb la percepció de pensió per jubilació a retre per drets passius o per qualsevol règim de seguretat social públic i obligatori.

2. La percepció de les pensions a les quals es fa referència quedarà en suspens pel temps que duri el desenvolupament d'aquest lloc, sense que això afecti les seves actualitzacions.

En l'àmbit laboral serà compatible la pensió de jubilació parcial amb un lloc de treball a temps parcial.

Article 29

El qui desitgi exercir alguna altra activitat o lloc de treball públic o privat haurà de formular prèviament la corresponent declaració d'activitats segons el model reglamentàriament establert.

Article 30

L'exercici d'un segon lloc o activitat pública o privada requerirà en tot cas, per al seu exercici, prèvia i expressa autorització.

Article 31

1. Es considerarà activitat principal la desenvolupada en alguns dels casos previstos en la present Llei en el sector públic, quan es desenvolupi amb jornada i horari ordinari.

2. Si s'exerceixen, per tenir la corresponent compatibilitat, dos llocs o activitats públiques a temps parcial, es considerarà principal aquella que tingui major jornada. En el cas d'ésser ambdues d'igual jornada es considerarà principal la de major nivell i retribució i en el cas d'ésser ambdues també iguals en aquests aspectes es considerarà principal la de més antiguitat.

Article 32

Per a poder atorgar la compatibilitat d'un segon lloc o activitat pública serà necessari informe en relació amb els llocs de caràcter públic, de l'òrgan competent de la corresponent administració pública, director de l'organisme, ens o empresa pública.

Article 33

Si es vinguessin exercint diversos llocs o activitats públiques prèviament declarades compatibles, la sol·licitud de compatibilitat per a una activitat privada s'haurà d'efectuar respecte a tots els llocs declarats compatibles.

Article 34

1. Els reconeixements de compatibilitat no podran modificar la jornada de treball i l'horari de l'interessat i quedaran automàticament sense efecte en cas de canvi de lloc en el sector públic o modificació de les condicions del lloc de treball.

2. Així mateix, l'autorització de compatibilitat estarà condicionada a l'estricta compliment de la jornada i l'horari en els llocs de caràcter públic.

Article 35

Les declaracions de compatibilitat o d'incompatibilitat correspondran :

1. En l'àmbit de la Generalitat.

a) Al Conseller de Sanitat i Seguretat Social, respecte al personal sanitari que desenvolupa l'activitat principal adscrit al seu departament, organismes o entitats que en depenen.

b) Al Conseller d'Ensenyament, respecte al personal docent que desenvolupa l'activitat principal adscrit al seu departament, organismes o entitats que en depenen. En l'àmbit universitari, aquesta competència serà exercida pel Rector de la Universitat.

c) Al Conseller competent en matèria de funció pública, respecte a la resta del personal que desenvolupi la seva activitat principal a l'Administració de la Generalitat, en els organismes, ens, corporacions de dret públic i empreses que d'ella depenen.

2. En l'àmbit de les corporacions locals la competència s'exercirà pel ple de la corporació o, si així es determina, per la comissió de govern.

Article 36

L'incompliment del que disposa la present Llei respecte al règim d'incompatibilitat serà sancionat disciplinàriament, sens perjudici de l'executivitat de la incompatibilitat en què s'hagi incorregut.

Article 37

Els òrgans als qui pertoqui la direcció, la inspecció o el comandament dels diversos serveis tindran cura, sota la seva responsabilitat, de prevenir o corregir, si s'escau, les incompatibilitats en què pugui incórrer el personal.

Especialment la Inspecció General de Serveis de Personal vigilarà i corregirà d'ofici tot allò relatiu a matèria d'incompatibilitats dintre de l'àmbit de l'Administració de la Generalitat. El ple de les corporacions locals determinarà, si s'escau, i d'acord amb el nombre de personal, la conveniència d'establir un òrgan amb responsabilitat específica a aquests efectes.

Disposicions Addicionals**Primera**

L'Administració de la Generalitat reglamentàriament fixarà pel que fa als seus diversos col·lectius de personal la jornada màxima, ordinària i parcial als efectes d'allò previst a la present Llei.

Les altres administracions públiques catalanes hauran de fixar d'acord amb les seves normes els diversos tipus de jornada esmentats en el paràgraf anterior.

Segona

El Consell Executiu podrà determinar, amb caràcter general, els llocs de treball del sector públic sanitari, dependent de la Generalitat, que es poden prestar a temps parcial mentre no es procedeixi a la regulació d'aquesta matèria amb norma amb rang de llei.

Tercera

El Consell Català de la Funció Pública serà consultat preceptivament i podrà emetre informe en relació amb el desenvolupament i l'aplicació de la present Llei.

Quarta

El Consell Executiu informarà el Parlament de Catalunya de l'aplicació de la present Llei i de forma específica cada sis mesos de les autoritzacions de compatibilitats que es concedeixin.

Disposició Final

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei, el Consell Executiu de la Generalitat aprovarà els reglaments que la desenvolupin.

Article 1**Apartat 2
Lletra a)****3. Esmena núm. 1***De supressió**G. Socialista*

De tot el text de la lletra.

Lletra c)**4. Vot particular núm. 1***D'addició**G.p. del PSUC*

Per a mantenir el text del Projecte.

«c) ...Seguretat Social i de les entitats col·laboradores i concertades.»

5. Vot particular núm. 2*D'addició**G. Socialista*

Per a mantenir el text del Projecte.

«c) ...Seguretat Social i de les entitats col·laboradores i concertades.»

Lletra e)**6. Esmena núm. 3***De modificació**G. p. d'Esquerra Republicana*

«e) ...s'hagi constituït en el 50% almenys d'ingressos...»

Lletra f)**7. Esmena núm. 4***De modificació**G. p. d'Esquerra Republicana*

«f) ...superés el 25% d'aquells.»

Addició d'una nova lletra**8. Esmena núm. 5***D'addició**G. p. del PSUC**D'una lletra i).**«i) Personal del Parlament i de la Sindicatura de Greuges.»***Article 2****Lletra a)****9. Esmena núm. 7***De modificació**G. p. d'Esquerra Republicana**«Llevat del que es determina en l'article 11, les que consisteixen únicament en l'administració del patrimoni personal o familiar, sempre que no requerixin ni horari fix ni la presència efectiva de l'interessat durant un temps superior al 25% de la jornada ordinària de l'Administració.»***Lletra h)****10. Esmena núm. 9***De supressió**G. p. d'Esquerra Republicana**«8. La realització de treballs de caràcter científic, tècnic o artístic i també el desenvolupament...»***Article 3****Lletra a)****11. Esmena núm. 10***De modificació**G. p. del PSUC**«a) Membres del Parlament de Catalunya, llevat que percebin retribucions periòdiques pel desenvolupament d'aquesta funció.»***12. Esmena núm. 11***De modificació**G. Socialista**«a) Membres del Parlament, llevat que rebin retribucions pe-**riòdiques per a l'exercici de les seves funcions o que el Parlament n'estableixi la incompatibilitat.»***Article 4****Apartat 1****13. Esmena núm. 12***D'addició**G. Socialista**«...del propi servei públic.**L'exercici d'aquesta segona activitat només podrà prestar-se en règim laboral, a temps parcial i amb una durada determinada, en les condicions establertes en la legislació laboral. Per a l'exercici de la segona activitat serà indispensable la prèvia i expressa autorització de compatibilitat, que no suposarà modificació de jornada de treball i horari dels dos llocs i que es condiciona al seu estricte compliment.**En tot cas, l'autorització de compatibilitat es farà per raons d'interès públic.**1. Es podrà autoritzar...»***Apartat 3****14. Esmena núm. 13***De supressió**G. p. d'Esquerra Republicana**«3. ...en el sector públic sanitari o de caràcter exclusivament d'investigació, en centres públics d'investigació, dins de l'àrea...»***Apartat 8****15. Esmena núm. 14***D'addició**G. p. del PSUC**«8. ...el Consell Executiu. En aquest cas la resolució autoritzant la compatibilitat es publicarà al Diari Oficial de la Generalitat. En els supòsits...»***Article 5****Apartat 2****16. Esmena núm. 15***D'addició**G. p. d'Esquerra Republicana**«2. ...interès per al servei. L'acord haurà d'ésser publicat al DOGC.**S'entén per remuneració...»*

Article 7**Apartat 1****17. Esmena núm. 16***D'addició**G. p. del PSUC*

«1. ...corporació local. *Les quantitats abonades per qualsevol altre concepte seran ingressades directament per l'entitat o empresa en la tresoreria pública que correspongui.*»

18. Esmena núm. 17*D'addició**G. p. Popular*

«1. ...corresponent corporació local. *Les quantitats merita-des per qualsevol altre concepte s'ingressaran directament per l'entitat o empresa en la tresoreria pública que correspongui.*»

Article 9**Apartat 1****19. Vot particular núm. 3***De modificació**G. Socialista*

Per mantenir el text del Projecte.

«El Conseller competent *en cada cas, el ple de la corporació local o l'òrgan de govern de les entitats, corporacions o empreses públiques, ateses les especials qualificacions del personal que d'ells depengui, excepcionalment els podran autoritzar l'exercici d'activitats...*»

20. Vot particular núm. 4*De modificació**G.p. del PSUC*

Per mantenir el text del Projecte.

«El Conseller competent *en cada cas, el ple de la corporació local o l'òrgan de govern de les entitats, corporacions o empreses públiques, ateses les especials qualificacions del personal que d'ells depengui, excepcionalment els podran autoritzar l'exercici d'activitats...*»

Article 10**Apartat 2****21. Esmena núm. 22***De modificació**G. p. Popular*

«2. ...s'entendrà que opten pel nou lloc, *passant a la situació d'excedència voluntària en el que vinguessin desenvolupant.*»

Apartat 4**22. Esmena núm. 24***D'addició**G. Socialista*

«4. ...administrativa que li correspongui, *sense perjudici de la devolució de les assignacions indegudament percebudes.*»

Apartat 5**23. Esmena núm. 23***De supressió**G. Socialista*

De tot el text de l'apartat.

Article 11**Lletra a)****24. Esmena núm. 26***D'addició**G. Socialista*

«a) ...o al servei d'entitats o particulars, *en els afers en què estigui intervenint, hagi intervingut en els dos últims anys o que es relacionin...*»

Article 12**Apartat 1****Lletra c)****25. Vot particular núm. 5***De modificació**G. Socialista*

Per a mantenir el text del Projecte.

«c) ...entre els dos la jornada *ordinària* de l'Administració.»

26. Esmena núm. 29

D'addició

G.p. d'Esquerra Republicana

«c) ...entre els dos *el 80% de de* la jornada...»

Apartat 2

27. Vot particular núm. 6

De supressió i de modificació

G. Socialista

Per a mantenir el text del Projecte.

«2. *Sens perjudici del que estableix el número 1 d'aquest article*, en cap cas la suma de jornades de **l'activitat pública principal i l'activitat privada** no podrà superar la jornada ordinària de l'Administració incrementada en un **50%**.»

Article 14

28. Esmena núm. 31

De supressió

G. Socialista

«...específic *pel factor d'incompatibilitat* o concepte equiparable.»

Article 19

Apartat 2

29. Esmena núm. 33

De supressió

G. Socialista

De tot el text de l'apartat.

Article 22

Apartat 2

30. Vot particular núm. 7

D'addició

G.p. del PSUC

Per a mantenir el text del Projecte.

«2. ...Ple de la corporació *o, si així es determina, per la comissió de govern.*»

31. Vot particular núm. 8

D'addició

G. Socialista

Per a mantenir el text del Projecte.

«2. ...Ple de la corporació *o, si així es determina, per la comissió de govern.*»

Addició d'un nou article

32. Esmena núm. 35

D'addició

G. p. d'Esquerra Republicana

D'un article 22 bis.

«*Les declaracions de compatibilitat de dos llocs de treball en el sector públic, les autoritzacions personals que se'n derivin i les autoritzacions personals d'exercici d'activitats privades pel personal inclòs en l'àmbit d'aquesta Llei, hauran d'ésser publicades al DOGC.*»

Disposicions addicionals

Primera

33. Esmena núm. 36

D'addició

G. p. del PSUC

«...en el paràgraf anterior.

En ambdós casos, les administracions respectives, dins els seus àmbits, procediran a negociar amb les centrals sindicals més representatives les característiques de les jornades esmentades en els paràgrafs anteriors.»

Addició de noves Disposicions Addicionals

34. Esmena núm. 37

D'addició

G. Socialista

D'una Disposició Addicional Tercera.

«El Consell Català de la Funció Pública serà consultat preceptivament i podrà emetre informe en relació amb el desenvolupament i aplicació de la present Llei.»

35. Esmena núm. 38

D'addició

G. Socialista

D'una Disposició Addicional Quarta.

«El Consell Executiu informará al Parlament de Catalunya de l'aplicació de la present Llei i de forma específica cada sis mesos de les autoritzacions de compatibilitat que es concedeixin.»

Addició d'una Disposició Final

36. Esmena núm. 39

D'addició

G. Socialista

D'una Disposició Final.

«En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei, el Consell Executiu de la Generalitat aprovarà els reglaments que la desenvolupin.»

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

MOCIÓ SUBSEGÜENT A LA INTERPELLACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LES CAUSES DE L'AVARIA DE L'ESTACIÓ TRANSFORMADORA DE FECSA A SENTMENAT

PRESENTADA PEL DIPUTAT I. SR. JORGE FERNÁNDEZ DÍAZ, DEL GRUP
PARLAMENTARI POPULAR (Reg. 12767)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 3 de novembre de 1987, d'acord amb l'article 130.2 del Reglament i la norma interpretativa del Reglament del 9 d'abril de 1985 (BOPC, 55/II, 2529), ha acordat de declarar la congruència de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les Causes de l'Avaria de l'Estació Transformadora de FECSA a Sentmenat, presentada pel Diputat I. Sr. Jorge Fernández Díaz, del Grup parlamentari Popular (Reg. 12767).

Per donar compliment a allò que disposa l'article 90.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la damunt dita moció, i es fa avinent que, d'acord amb l'article 130.2, les il·lustres senyores diputades, els il·lustres senyors diputats i els grups parlamentaris poden presentar-hi esmenes fins a una hora abans de la fixada per a començar la sessió plenària vinent.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

Jordi Fernández i Díaz, President i Diputat del Grup parlamentari Popular, fent ús d'allò que disposa l'article 125 del Reglament de la Cambra, formula la següent Moció, subsegüent a la interpellació d'urgència substanciada avui en el Ple sobre l'avaria elèctrica general del 14 del present.

MOCIÓ

1. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a comunicar a aquesta Cambra en un termini de tres mesos quins són els plans aprovats fins a aquest moment en matèria de protecció civil per afrontar situacions d'emergència.

2. Així mateix, i en l'esmentat termini, haurà de presentar-se el calendari de propostes a fer a les altres administracions públiques competents, en relació amb els diferents plans territorials i especials amb caràcter provisional en virtut de l'actual manca de normativa bàsica.

Palau del Parlament, 28 d'octubre de 1987

Jordi Fernández i Díaz

MOCIÓ SUBSEGÜENT A LA INTERPELLACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE EL DESCONCERT I LA DESINFORMACIÓ QUE ES VAN PRODUIR LA NIT DEL 14 D'OCTUBRE DE 1987

PRESENTADA PELS DIPUTATS I. SRS. JOSEP M. SALA, SANTIAGO RIERA I OLIVÉ
I CARLOS CIGARRÁN, DEL GRUP SOCIALISTA (Reg. 12777)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 3 de novembre de 1987, d'acord amb l'article 130.2 del Reglament i la norma interpretativa del Reglament del 9 d'abril de 1985 (BOPC, 55/II, 2529), ha acordat de declarar la congruència de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Desconcert i la Desinformació que es van produir la Nit del 14 d'Octubre de 1987, presentada pels Diputats I. Srs. Josep M. Sala, Santiago Riera i Olivé i Carlos Cigarrán, del Grup Socialista (Reg. 12777).

Per donar compliment a allò que disposa l'article 90.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la damunt dita moció, i es fa avinent que, d'acord amb l'article 130.2, les il·lustres senyores diputades, els il·lustres senyors diputats i els grups parlamentaris poden presentar-hi esmenes fins a una hora abans de la fixada per a començar la sessió plenària vinent.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

ALA MESA DEL PARLAMENT

Josep M. Sala i Griso, Santiago Riera i Olivé i Carlos Cigarrán i Rodil, Diputats del Grup Socialista, fent ús del que determina l'article 130 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció subsegüent a la interpellació substanciada ahir en el Ple, per tal que sigui debatuda i votada a la sessió plenària vinent, sobre el desconcert i la desinformació que es van produir la nit del 14 d'octubre de 1987.

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya :

1. Constata que la passada nit del 14 d'octubre, en què es va produir una interrupció de subministrament elèctric que va deixar Catalunya a les fosques durant unes hores, el Consell Executiu va abdicar de la principal responsabilitat d'un govern en moments d'emergència, en no actuar durant aquest temps ni comparèixer per informar els ciutadans sobre les causes de l'avaria ni sobre les mesures que s'estaven adoptant ni tan sols per fer arribar recomanacions concretes que haurien contribuït a tranquil·litzar la població.

2. Constata que aquesta abdicació de les responsabilitats del Consell Executiu és encara més evident en el cas del Conseller de Governació, a la vegada President de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, que va ser incapaç d'adoptar cap tipus d'iniciativa de coordinació o d'informació durant tota la nit, contradient ostensiblement les previsions de l'article 8 del Decret 152/1987, del 9 d'abril.

3. Constata que l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes, adscrita a la Conselleria de Governació, tenia en funcionament una xarxa illegal de comunicacions que se sobreposava i que per tant podia provocar interferències a la xarxa de comunicacions de la companyia FECSA i molt concretament a la seva xarxa de telecontrol.

4. Insta el Consell Executiu a prendre les mesures necessàries per a evitar que en futures emergències es produeixin situacions d'abdicació de responsabilitats tan greus com les que es van produir durant la nit del dia 14 d'octubre.

Palau del Parlament, 29 d'octubre de 1987

Josep M. Sala i Griso, Santiago Riera i Olivé i Carlos Cigarrán i Rodil

MOCIÓ SUBSEGÜENT A LA INTERPELLACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE L'ABASTAMENT D'AIGUA POTABLE ALS MUNICIPIS

PRESENTADA PEL DIPUTAT I. SR. PERE AYGUADÉ, DEL GRUP SOCIALISTA (Reg. 12778)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 3 de novembre de 1987, d'acord amb l'article 130.2 del Reglament i la norma interpretativa del Reglament del 9 d'abril de 1985 (BOPC, 55/II, 2529), ha acordat de declarar la congruència de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu

sobre l'Abastament d'Aigua Potable als Municipis, presentada pel Diputat I. Sr. Pere Ayguadé, del Grup Socialista (Reg. 12778).

Per donar compliment a allò que disposa l'article 90.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la damunt dita moció, i es fa avinent que, d'acord amb l'article 130.2, les il·lustres senyores diputades,

els il·lustres senyors diputats i els grups parlamentaris poden presentar-hi esmenes fins a una hora abans de la fixada per a començar la sessió plenària vinent.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

Pere Ayguadé i Ayguadé, Diputat del Grup Socialista, fent ús del que determina l'article 130 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció subsegüent a la interpellació

substanciada ahir en el Ple, per tal que sigui debatuda i votada a la sessió plenària vinent, sobre l'abastament d'aigua potable als municipis.

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a coordinar les seves actuacions respecte a l'abastament i el control sanitari d'aigua potable mitjançant un pla d'actuació que permeti aprofitar tots els potencials existents en el territori de Catalunya.

Palau del Parlament, 29 d'octubre de 1987

Pere Ayguadé i Ayguadé

MOCIÓ SUBSEGÜENT A LA INTERPELLACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA RESPOSTA A LES SITUACIONS D'EMERGÈNCIA QUE AFECTEN TOT EL TERRITORI CATALÀ

PRESENTADA PEL DIPUTAT I. SR. MATIES VIVES, DEL GRUP
PARLAMENTARI DEL PSUC (Reg. 12785)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 3 de novembre de 1987, d'acord amb l'article 130.2 del Reglament i la norma interpretativa del Reglament del 9 d'abril de 1985 (BOPC, 55/II, 2529), ha acordat de declarar la congruència de la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Resposta a les Situacions d'Emergència que afecten tot el Territori Català, presentada pel Diputat I. Sr. Maties Vives, del Grup parlamentari del PSUC (Reg. 12785).

Per donar compliment a allò que disposa l'article 90.2 del Reglament, s'ordena de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* la damunt dita moció, i es fa avinent que, d'acord amb l'article 130.2, les il·lustres senyores diputades, els il·lustres senyors diputats i els grups parlamentaris poden presentar-hi esmenes fins a una hora abans de la fixada per a començar la sessió plenària vinent.

Palau del Parlament, 4 de novembre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maties Vives, Portaveu del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, d'acord amb allò que disposa el Reglament de la Cambra, presenta la següent Moció, subsegü-

ent a la interpellació d'urgència sobre la resposta a les situacions d'emergència que afecten tot el territori català.

MOCIÓ

1. El Parlament, davant la situació generada a Catalunya per l'apagada general de l'enllumenat elèctric del 14 d'octubre de 1987, que reproduïx situacions d'emergència plantejades d'altres vegades a casa nostra, constata la manca d'actuació coordinada entre les diverses administracions existents i amb responsabilitats sobre el tema.

2. El Parlament constata la manca d'una decidida actuació de govern per part del Consell Executiu de la Generalitat en plantejar-se l'emergència, que no és sinó expressió de la seva poca voluntat per a afermar l'autogovern en ús de les pròpies competències.

3. El Parlament constata les insuficiències d'aspectes importants de la xarxa de distribució d'energia elèctrica a Catalunya, i la debilitat d'un sistema de producció excessivament dependent de les centrals nuclears.

4. El Parlament considera que seria necessària la creació d'una comissió d'estudi, segons les previsions de l'article 49, per a investigar a fons tota la problemàtica que origina i deriva d'aquell fet, i evitar-ne la repetició.

Palau del Parlament, 29 d'octubre de 1987

Maties Vives
Portaveu del G. p. del PSUC

4. INFORMACIÓ
4.55. Activitat parlamentària
4.55.15. Convocatòries

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 80

CONVOCADA PER AL DIA 11 DE NOVEMBRE DE 1987

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

D'acord amb els articles 50, 62.2 i 125.2 del Reglament, es convoca les il·lustres senyores diputades i els il·lustres senyors diputats a la sessió del Ple del Parlament que s'obrirà el propvi-
nent dia 11 de novembre de 1987, a les 10 hores, amb l'ordre del dia següent :

Debat general sobre l'acció política i de govern en relació amb la situació del joc a Catalunya, a sol·licitud dels Grups parlamentaris Socialista, Popular, del PSUC i d'Esquerra Republicana (Reg. 12763).

Palau del Parlament, 4 de novembre de 1987

Miquel Coll i Alentorn
President del Parlament de Catalunya

- 4.65. Documentació per al treball dels òrgans de la Cambra

SOL·LICITUD DE CONVOCATÒRIA D'UN DEBAT GENERAL SOBRE LA SITUACIÓ DEL JOC A CATALUNYA

PRESENTADA PELS GRUPS PARLAMENTARIS
SOCIALISTA, POPULAR, DEL PSUC
I D'ESQUERRA REPUBLICANA (Reg. 12763)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els grups parlamentaris sotasignats, fent ús del que disposa l'article 125 del Reglament del Parlament, sol·liciten la celebració d'un debat general sobre la situació del joc a Catalunya.

Palau del Parlament, 28 d'octubre de 1987

Higini Clotas, G. Socialista; Joan Esteve i Oriol, G. p. Popular; Rafael Ribó, G. p. del PSUC, i Albert Alay, G. p. d'Esquerra Republicana